

แนวคำวินิจฉัยของ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ในประเด็นการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
(แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

โทร ๐ ๒๒๘๒ ๙๒๗๐

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๔๓

www.oic.go.th

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้มีการรวบรวม วินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในปีต่างๆ เป็นรูปเล่ม รวมทั้งจัดทำสรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ เพื่อเป็นเอกสารเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้ว เห็นว่าเพื่อให้ หน่วยงานของรัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีกรอบแนวทางในการดำเนินการใช้ดุลพินิจเปิดเผยหรือไม่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ชัดเจน เพิ่มมากขึ้น จึงได้จัดทำหนังสือแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร **ในประเด็นการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ)** โดยเริ่มดำเนินการในส่วน of คำวินิจฉัย ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นลำดับต้น ซึ่งเป็นการศึกษาและรวบรวมจากกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญหรือมีการอุทธรณ์เข้ามาเป็นจำนวนมาก โดยจะมีการพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยด้วย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เนื้อหาต่าง ๆ ในหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการศึกษา ทำความเข้าใจกับหลักเกณฑ์สำคัญเพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจก่อนมีคำสั่งให้เปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วางแนวทางวินิจฉัยไว้เพื่อให้การคุ้มครองประชาชน ผู้ใช้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ดียิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ตุลาคม ๒๕๕๔

สารบัญ

	หน้า
๑. บทนำ	
๑.๑ วัตถุประสงค์ของการจัดทำ	ก
๑.๒ ขอบเขตของเนื้อหา	ก
๒. แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๑
ในประเด็นการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ	
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ)	
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒	
๒.๑ แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๑
ในประเด็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ	
พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยพิจารณาแยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ	
๒.๑.๑ กรณีคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๑
ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด	
(๑) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทะเบียนและประวัติการรักษาพยาบาล	๑
(๒) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการ	๒
ดำเนินการทางวินัย	
(๓) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๙
(๔) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ	๑๓
(๕) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง	๑๗
(๖) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/	๑๙
การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	
๒.๑.๒ กรณีคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๒๖
ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ปกปิดบางส่วน	
(๑) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการ	๒๖
ดำเนินการทางวินัย (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน)	
(๒) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๓๕
(กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน)	
(๓) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/	๓๘
ร้องทุกข์กล่าวโทษ (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน)	
(๔) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/	๔๐
สอบสวนข้อเท็จจริง (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน)	
(๕) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/	๔๖
การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน (กรณีคำวินิจฉัย	
ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน)	

	หน้า
๒.๒ แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในประเด็นการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ ประกอบด้วย	๕๔
(๑) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดิน (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร)	๕๔
(๒) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อมูลทางการเงิน/ภาษี (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)	๕๘
(๓) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)	๖๓
(๔) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์ กล่าวโทษ (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)	๖๖
(๕) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)	๖๖

๑. บทนำ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วางหลักไว้ว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ การอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยส่วนใหญ่จะเป็นในประเด็นที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้ว ดังนั้นเพื่อให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีกรอบแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อประกอบการพิจารณาในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรจัดทำแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในประเด็นการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ) โดยการจัดทำแนวคำวินิจฉัยดังกล่าวจะดำเนินการในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ในลำดับต้นก่อน เพราะที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้มีการจัดทำสรุปย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปด้วยแล้ว โดยการจัดทำแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในประเด็นการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ) มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำและขอบเขตของเนื้อหา สรุปได้ดังนี้

๑.๑ วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

เพื่อรวบรวมหลักกฎหมายซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้วินิจฉัยในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับเป็นแหล่งข้อมูลให้กับบุคลากรของหน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพื่อให้บุคคลทั่วไปที่สนใจได้ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหลักกฎหมายที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ตลอดจนเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

๑.๒ ขอบเขตของเนื้อหา

แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นการศึกษาคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในประเด็นการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยจะพิจารณาแยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ในลำดับต้นก่อน เพราะที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้มีการจัดทำสรุปย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปแล้ว โดยการจัดทำแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะมีการพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบคำวินิจฉัยในแต่ละกลุ่มคำวินิจฉัยด้วย

๒. แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในประเด็น การเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕^๑ ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔^๒ หรือมาตรา ๑๕^๓ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗^๔ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕^๕ และในมาตรา ๓๗^๖ วางหลักไว้ว่า ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด

^๑ มาตรา ๓๕ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศหรือการบังคับใช้กฎหมาย

^๒ มาตรา ๑๔ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

^๓ มาตรา ๑๕ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจ โดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

^๔ มาตรา ๑๗ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

^๕ มาตรา ๒๕ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ใน ๔ สาขา คือ สาขากฎหมายและสาธารณสุข สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร และสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ยกเว้นสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

อนึ่ง คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังกล่าวข้างต้น มีแนวคำวินิจฉัยในประเด็นการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในประเด็นสำคัญ โดยพิจารณาแยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยพิจารณาแยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

๒.๑.๑ กรณีคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด ประกอบด้วยกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

(๑) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเวชระเบียนและประวัติการรักษาพยาบาล ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๑.๑) คำวินิจฉัยที่ พส ๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา เกี่ยวกับการรักษาทางทันตกรรม โดยเหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภาไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนเรื่องร้องเรียน ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือภาพถ่ายการรักษาทางทันตกรรมที่ทันตแพทย์ผู้รักษาได้ถ่ายไว้ขณะทำการรักษาผู้อุทธรณ์

บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้นและให้นำมาตรา ๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่กรรมแล้วก็ได้

^๖ มาตรา ๓๗ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงความเสียหายเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด และในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยให้สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภาเปิดเผยภาพถ่ายการรักษาทางทันตกรรม โดยระบุวันที่ที่ได้ทำการถ่ายภาพ พร้อมคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยกรณีดังกล่าวข้างต้น ประกอบด้วยหลักกฎหมายในมาตรา ๒๕^๗ ที่ได้วางหลักเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ดังนั้น ภาพถ่ายการรักษาทางทันตกรรมที่ทันตแพทย์ผู้รักษาได้ถ่ายไว้ขณะทำการรักษาผู้อุทธรณ์ เป็นภาพที่ถ่ายจากข้อเท็จจริง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยเฉพาะภาพถ่ายโดยระบุให้ทราบเพียงวันที่ทำการถ่ายไว้ ไม่น่าส่งผลกระทบต่อการสอบสวนหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^๘ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของราชการในการสอบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียน และสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอันเกี่ยวกับตนประกอบกันแล้ว กรณีนี้สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

(๑.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๕๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลปัตตานี เกี่ยวกับเวชระเบียนและประวัติการรักษาพยาบาล โดยเหตุผลที่โรงพยาบาลปัตตานีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นหลักฐานข้อมูลทางการแพทย์ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอประกอบด้วยเวชระเบียนของบุตรชาย รายงานการรักษาพยาบาลของแพทย์และพยาบาล เอกสารสรุปประวัติการรักษา และใบแจ้งสาเหตุการตายของบุตรชาย รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (ถ้ามี)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้โรงพยาบาลปัตตานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยกรณีดังกล่าวข้างต้น ได้แก่หลักกฎหมายในมาตรา ๒๔^๙ โดยเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์

^๗ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕ หน้า ๑ - ๒

^๘ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^๙ **มาตรา ๒๔** ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ใช้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

- (๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น
- (๒) เป็นการให้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น
- (๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น
- (๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด
- (๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจคุณค่าในการเก็บรักษา
- (๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดีไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม
- (๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุตรชายผู้อุทธรณ์ และเมื่อบุตรชายของผู้อุทธรณ์ถึงแก่กรรมโดยมิได้ทำพินัยกรรมไว้ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นบิดาได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวชระเบียนและประวัติการรักษาพยาบาลได้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๔ (๓) กำหนดว่า ในกรณีเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมและมิได้ทำพินัยกรรมกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้บิดามารดามีสิทธิดำเนินการแทนตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาโดยคำนึงถึงสิทธิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ จึงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

(๑.๓) ข้อพิเคราะห์ หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเวชระเบียนและประวัติการรักษาพยาบาลในภาพรวม

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเวชระเบียนและประวัติการรักษาพยาบาลในภาพรวมแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักกฎหมายในมาตรา ๒๔^{๑๐} และมาตรา ๒๕^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่วางหลักไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่าตามหลักกฎหมายดังกล่าวข้อมูลการรักษาพยาบาลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๑๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓ - ๔

^{๑๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕ หน้า ๑ - ๒

^{๑๒} มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผิง แผ่นที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งนั้นบันทึกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพหน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา สถานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้หนึ่งได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่ายและให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๒) กลุ่มคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัย
ประกอบด้วย คำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๖/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน
ความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงาน
ความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (สพพ.) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจาก
ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่กรณีและไม่มี ความจำเป็นที่ต้องใช้เอกสารที่ขอเพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกัน
สิทธิของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจ
กับประเทศเพื่อนบ้านเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่
ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ
การวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการ
ทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ และมีการดำเนินการเป็นที่ยุติแล้ว

๒) เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตราย
ต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานตามมาตรา ๑๕^๓ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์
โดยตรง จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๕๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารของทางราชการจึงไม่สามารถให้เอกสารตามที่
ผู้อุทธรณ์ขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ
การวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือ
สมาชิก หรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว

^๓ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) เมื่อการดำเนินการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๔} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าจะเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่

(๓) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๑๕} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๕๗/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทันตแพทยสภาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารหลักฐานที่ทันตแพทยสภาได้มาจากการสืบสวนสอบสวนของทันตแพทยสภาที่ทันตแพทยสภามาได้เองและบางรายการอยู่ระหว่างการสืบหา อันมีผลต่อรูปคดีที่กำลังพิจารณาคดีต่อผู้อุทธรณ์ในศาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ทันตแพทยสภาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) เมื่อการสอบสวนทางวินัยเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วการเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๖} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยว่าสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน

(๓) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๑๗} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

^{๑๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๕๘/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากหากเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานและผู้ร้องเรียนได้ อีกทั้งเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) การดำเนินการเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๘} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง

(๓) การเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ

(๔) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลที่เป็นพยานตามมาตรา ๑๕^{๑๙} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๗๗/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบังคับคดี เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่กรมบังคับคดีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กรมบังคับคดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

^{๑๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งเป็นกรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนโดยตรง

(๒) การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

(๓) เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๒๐} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒.๖) คำวินิจฉัยที่ สค ๙๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการนำเสนอ สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นควรไม่เปิดเผย จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ถูกผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) การสืบสวนแล้วเสร็จ การเปิดเผยรายงานผลการสืบสวนและบันทึกการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีผลให้การพิจารณาสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใดตามมาตรา ๑๕^{๒๑} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานาน ผิดปกติ ทำให้ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่าจะถูกกลั่นแกล้ง การเปิดเผยจึงเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ

(๓) เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๒๒} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

^{๒๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒.๗) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๒๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานอัยการสูงสุดไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕^{๒๓} (๒) (๓) และ (๔) จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย สำหรับความเห็นของพนักงานอัยการในคดีอาญานั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของอัยการจังหวัดชลบุรี ขอให้ผู้อุทธรณ์ติดตามเรื่องได้ที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยนาง ก. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี พร้อมทั้ง ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) เมื่อการสอบสวนทางวินัยเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๒๔} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่

(๓) การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์สิ้นข้อสงสัยในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยของสำนักงานอัยการสูงสุด และทำให้เกิดความเชื่อถือต่อการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ

(๔) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๒๕} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยนาง ก. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดชลบุรี จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒.๘) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๔๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่เทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ หากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ

^{๒๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางเมือง เปิดเผยแพร่ข้อมูล
ข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ
การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะผู้ร้องเรียนที่ควรได้รับ
ทราบการพิจารณาดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนของตน

(๒) แม้หนังสือฉบับดังกล่าวจะกำหนดชั้นความลับตามระเบียบ
ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามข้อ ๒๔^{๒๖} ของระเบียบฉบับ
ดังกล่าว

(๓) ในส่วนที่เทศบาลตำบลบางเมือง เป็นห่วงว่าหากเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ คณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นสิทธิของผู้อุทธรณ์และคู่กรณีที่มีกฎหมายรองรับให้สามารถ
กระทำเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้ ซึ่งมีได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์แห่งรัฐแต่ประการใด

ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ
แก่ผู้อุทธรณ์

(๒.๙) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๘๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่ธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสาร
เกี่ยวกับความเห็นภายในหน่วยงานและเป็นความลับ อีกทั้งเป็นเอกสารลับที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องการให้เปิดเผย
และการเปิดเผยอาจทำให้พยานถูกฟ้องคดีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ
การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) การสอบสวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัย
ผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้น โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์
ให้พ้นสภาพพนักงานแล้ว

^{๒๖} ข้อ ๒๔ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อมูลข่าวสารลับที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย โดยไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขใดให้ถือว่าข้อมูลข่าวสารนั้นถูกยกเลิกชั้นความลับแล้ว เว้นแต่มีการฟ้องคดี
ต่อศาลและศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาเป็นอย่างอื่น

(๒) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัยที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๗} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) แม้ข้อมูลข่าวสารนั้นจะได้กำหนดชั้นความลับไว้ อีกทั้งในการสอบสวนผู้ให้ถ้อยคำจะได้แสดงความประสงค์ไว้ว่ามีให้เปิดเผยแก่ผู้ใดก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการที่ ๘.ก.ส. มีคำสั่งให้พ้นจากสภาพพนักงาน อันเนื่องมาจากการสอบสวนและการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเป็นพนักงาน ๘.ก.ส. และได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น หากให้ถ้อยคำไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ผู้ให้ถ้อยคำต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน

(๒.๑๐) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายตาม ของกรณีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัยในภาพรวม

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัยในภาพรวมแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัย ในกรณีต่อไปนี้

(๑) การดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นหรือยุติแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์โดยตรงเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ใช้ป้องกันสิทธิของตนต่อไป

(๒) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๒๘} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๒๙} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๔) ข้อมูลข่าวสารในส่วนของบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเพื่อประกอบการสอบสวนทางวินัย ผู้ให้ถ้อยคำได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น หากให้ถ้อยคำไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ผู้ให้ถ้อยคำต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน ดังนั้น บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในกระบวนการสอบสวนทางวินัยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๕) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

^{๒๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๓) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างประกอบด้วย คำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๗/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักชลประทานที่ ๑๒ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเหตุผลที่สำนักชลประทานที่ ๑๒ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่สัญญาเข้ามาทำนิติกรรมหรือเกี่ยวข้องใดๆ กับการจ้างเอกชนเข้ามาดำเนินการและการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของคู่สัญญาเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักชลประทานที่ ๒ เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) เอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของสำนักงานชลประทานที่ ๑๒ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีการลงนามในสัญญาซื้อขายกับผู้ชนะการประกวดราคา และได้มีการตรวจรับพัสดุเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

(๒) เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อพัสดุของหน่วยงานของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๑^{๓๐} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อตรวจสอบการจัดซื้อพัสดุดังกล่าวได้

(๓) ด้วยเหตุที่คู่สัญญาของกรมชลประทานตามสัญญาซื้อขายแผ่นทองแดงเป็นนิติบุคคล ดังนั้น ตามนัยมาตรา ๒๑^{๓๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

^{๓๐} **มาตรา ๑๑** แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบอบสลายง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่มีใช้การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้น หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรา นี้ โดยอนุโลม

^{๓๑} **มาตรา ๒๑** แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๔) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือสาธารณะย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการจัดซื้อพัสดุและการทำสัญญาซื้อขายดังกล่าวของหน่วยงานของรัฐ

(๓.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๒๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก เกี่ยวกับรายงานการจัดซื้อจัดจ้าง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก ไม่ได้แจ้งเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการจัดซื้อจัดจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยอยู่แล้ว ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๘)^{๓๒} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบกได้ องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะถือได้ว่าเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง ซึ่งมีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลดังกล่าว เพื่อนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน

(๓) การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใส ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ

^{๓๒} มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๗ (๔)

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงมาตรา ๗ วรรคสอง

(๖) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

(๗) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายละเอียดรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

(๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่สมควรหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ในการนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย ประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตราหนึ่งเพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๓.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๕๖/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕^{๓๓} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยส่วนหนึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๓๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ

(๒) ข้อมูลข่าวสารอีกส่วนหนึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐกับเอกชนผู้รับจ้าง ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและเป็นกรณีที่ไม่ มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

(๓) การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์และสาธารณชนได้ทราบการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่างโปร่งใสเป็นธรรมไม่มีประโยชน์อื่นใดแอบแฝง ซึ่งเป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙^{๓๕} (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๖๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลชัชสมบูรณ์ เกี่ยวกับทะเบียนรายชื่อผู้ที่ซื้อแบบตามเอกสารสอบราคาโดยองค์การบริหารส่วนตำบลชัชสมบูรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่ระบุเหตุผลแต่ประการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลชัชสมบูรณ์เปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่รับรองสำเนาถูกต้องตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

^{๓๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๓๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๓๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งในการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙^{๓๖} (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลชัยสมบูรณ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยสมบูรณ ผู้อุทธรณ์จึงจำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารจัดซื้อจัดจ้างและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามอุทธรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการปกป้องรักษาประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน

(๓.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๘๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแก่น เกี่ยวกับเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแก่นปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่ระบุเหตุผลแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแก่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ส่วนหนึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแก่น ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประกวดราคาและประกาศสอบราคาของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙^{๓๗} (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) เอกสารอีกส่วนหนึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การดำเนินงานและการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕^{๓๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแก่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแก่น จึงจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามอุทธรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการปกป้องรักษาประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน

^{๓๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๓๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๓๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๓.๖) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนหนองพอกวิทยายน จังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเหตุผลที่โรงเรียนหนองพอกวิทยายน จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารของทางราชการและผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นซองสอบราคา จึงไม่สามารถเปิดเผยเอกสารตามที่ร้องขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้โรงเรียนหนองพอกวิทยายนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) เอกสารส่วนหนึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการประกาศสอบราคาจ้าง/เอกสารการสอบราคาจ้าง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เรื่องกำหนดให้ประกาศประกวดราคา และประกาศสอบราคาของหน่วยงานรัฐที่หัวหน้าส่วนราชการลงนามแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙^{๓๙} (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) การจัดซื้อจัดจ้างของโรงเรียนหนองพอกวิทยายน ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่บุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตาม ย่อมใช้สิทธิตามมาตรา ๙^{๔๐} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติราชการดังกล่าวได้

(๓) เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕^{๔๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๓.๗) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสี้ยว กรมชลประทาน เกี่ยวกับการดำเนินโครงการตามการจัดจ้างโดยโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสี้ยว กรมชลประทานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่ระบุเหตุผลแต่ประการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้วินิจฉัยให้โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสี้ยว กรมชลประทานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

^{๓๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๔๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๔๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานซ่อมคันคลองฯ ในโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียวตามสัญญาจ้างเหมา ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

(๒) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการและไม่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลร่วมอยู่ด้วย ไม่เข้าข่ายอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕^{๕๒} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓.๘) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างในภาพรวม

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างในภาพรวมแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในกรณีดังต่อไปนี้

๑) การดำเนินการในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างเสร็จสิ้นและมีการตรวจรับพัสดุเรียบร้อยแล้ว โดยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๑๑^{๕๓} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวได้ และเป็นกรณีที่ไม่มียกเว้นอย่างหนึ่งอย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๕๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ โดยการเปิดเผยจะทำให้สาธารณชนได้ตรวจสอบเพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรม

๒) ข้อมูลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประกวดราคา และประกาศสอบราคาของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙^{๕๕} (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการจัดซื้อจัดจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙^{๕๖} (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบอันแสดงถึงความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐด้วย

^{๕๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๐ หน้า ๑๒

^{๕๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๕๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

(๔) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๔.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากต้องให้ความคุ้มครองผู้ร้องทุกข์และผู้เกี่ยวข้องมิให้ต้องรับภัย หรือความไม่ชอบธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑ เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) รายชื่อของผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษผู้อุทธรณ์ประกอบด้วย บุคคลหลายกลุ่มและมีเป็นจำนวนมาก ตลอดจนได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จเรียบร้อยแล้ว และผลของการสืบสวนผู้อุทธรณ์มิได้มีความผิดตามข้อกล่าวหา ดังนั้นผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรรับทราบรายชื่อผู้กล่าวหาตนเองเพื่อนำไปป้องกันสิทธิต่อไป

(๒) การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษจึงไม่น่าก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕^{๔๗} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๔.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๗/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับการร้องเรียนขอความเป็นธรรม โดยเหตุผลที่สำนักงาน ก.พ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่บรรลु วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕^{๔๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงาน ก.พ. เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

^{๔๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๔๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาการร้องเรียนขอความเป็นธรรมของสำนักงาน ก.พ. ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว

(๒) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะมีค่าให้การของผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์อยู่ด้วย แต่ค่าให้การดังกล่าวมีผลโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรม ขอให้สำนักงาน ก.พ. แก้ไขความคับข้องใจ อันเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์

(๓) การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๔๙} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๔.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๗๔/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่พูล จังหวัดอุตรดิตถ์ เกี่ยวกับเอกสารการร้องทุกข์กล่าวโทษ โดยเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พูล ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ตกเป็นผู้ต้องหาและเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่ใช้ในการประกอบสำนวนของพนักงานสอบสวน ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พูลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ในส่วนของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ นั้น ให้เปิดเผยสำเนาเอกสารตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พูลมีอยู่ในความครอบครองในปัจจุบัน

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบในการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) กรณีเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พูลยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ กรณีนี้ไม่ใช่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นจริงก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้ตามมาตรา ๓๓^{๕๐} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๔๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๐} มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้ที่มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม

(๒) ส่วนเอกสารที่อยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่พูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕^{๕๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยได้ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวเนื่องกับข้อมูลข่าวสารโดยตรง จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

(๔.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับเอกสารการร้องทุกข์ โดยเหตุผลที่สำนักงาน ก.พ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่งการเปิดเผยอาจจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕^{๕๒} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงาน ก.พ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เข้าตรวจดูเฉพาะข้อความที่พาดพิงถึงผู้อุทธรณ์เท่านั้น แต่ไม่ได้คัดสำเนา

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นหนังสือร้องทุกข์ ซึ่งกล่าวพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์บางส่วนและเมื่อไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ตามมาตรา ๑๕^{๕๓} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒) การเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลภายในหน่วยงานดังกล่าวได้ จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเฉพาะข้อความที่พาดพิงถึงผู้อุทธรณ์เท่านั้น โดยไม่ให้คัดสำเนา

(๔.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนของคณะครู โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นความลับของราชการ และหากเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่สำเร็จวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕^{๕๔} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

^{๕๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) หนังสือร้องเรียนของคณะครูโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม ซึ่งมีเนื้อหาแจ้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผูุ้ทธรณ์เป็นมูลเหตุที่ส่งผลกระทบต่อผูุ้ทธรณ์ กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่ผูุ้ทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนดังกล่าว และเป็นสิทธิของผูุ้ทธรณ์ที่จะได้รับทราบเนื้อหาของเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาตน และข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์การพิจารณาเรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหาผูุ้ทธรณ์มีข้อยุติแล้ว

(๒) หนังสือร้องเรียนของคณะครูโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครอง มิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕^{๕๕} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ในการร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการมีข้อพิจารณาว่าผู้ร้องเรียนต้องเสนอเรื่องร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐ เมื่อเห็นว่ามีมูลความจริงผู้ร้องเรียนต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนประกอบกัน จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผูุ้ทธรณ์โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

(๔.๖) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๕๖/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนและเอกสารเรื่องร้องเรียน โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากผูุ้ทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนมิได้มีส่วนได้เสียหรือมีส่วนเกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) เรื่องที่ผูุ้ทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พร้อมทั้งแจ้งผลการพิจารณาให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว กระบวนการพิจารณาดังกล่าวจึงเสร็จสิ้นแล้ว

(๒) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๕๖} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๕๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๓) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนเมื่อยังมีข้อข้องใจเกี่ยวกับผลการสืบสวน ประกอบกับข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เป็นข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการมิใช่เรื่องส่วนตัว กรณีจึงมีเหตุสมควรที่จะเปิดเผยรายละเอียดของการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมเหตุผลที่ได้มีการวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการสอบสวนและการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ

(๔.๗) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษในภาพรวม

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษในภาพรวมแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษในกรณีดังต่อไปนี้

๑) ในกรณีการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงตามการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษไม่น่าก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕^{๕๗} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐด้วย

๒) ในกรณีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕^{๕๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยได้ โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารโดยตรง

๓) ในกรณีที่ไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษจะเป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๕๙} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ในกรณีที่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานได้ จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเฉพาะข้อความที่พาดพิงถึงผู้อุทธรณ์เท่านั้น โดยไม่ให้คัดสำเนา

๔) ในกรณีที่ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕^{๖๐} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนประกอบกันด้วย

^{๕๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๕๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๖๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๕) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๕.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๔๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเฉลิมพระเกียรติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยเหตุผลที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลการเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้อำเภอเฉลิมพระเกียรติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบสวน เพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐว่าได้ดำเนินการไปด้วยความถูกต้องโปร่งใส หรือยุติธรรมหรือไม่

(๒) หากอำเภอเฉลิมพระเกียรติเห็นว่าการเปิดเผยบันทึก คำให้การพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหรือบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๖๑} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลยพินิจลบบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้

(๓) บันทึกการให้ถ้อยคำของพยานนั้นเป็นการบอกเล่า ข้อเท็จจริงที่พยานได้รู้เห็นหรือเกี่ยวข้องด้วย ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นผลการ ดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร ตามนัยมาตรา ๑๕^{๖๒} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๕.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การ สะพานปลาเกี่ยวกับเอกสารการสอบข้อเท็จจริง โดยเหตุผลที่องค์การสะพานปลาไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร เนื่องจากเป็นเอกสารลับ ตามมาตรา ๑๕^{๖๓} วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การสะพานปลา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

^{๖๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๖๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๖๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นผลมาจากการที่องค์การสะพานปลาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการส่วนข้อเท็จจริง เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านพัสดุของสำนักงานท่าเทียบเรือประมง ว่าได้ดำเนินการถูกต้องหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๖๔} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน

ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

(๕.๓) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงในภาพรวม

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงในภาพรวมแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงในกรณี ดังต่อไปนี้

๑) ในกรณีการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตรงและการเปิดเผยผลการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลแต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นผลการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร ตามนัยมาตรา ๑๕^{๖๕} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ กรณีหน่วยงานเห็นว่าการบันทึกคำให้การของพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๖๖} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานอาจใช้ดุลยพินิจลงหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้

๒) ในกรณีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับรายงานการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕^{๖๗} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรง

^{๖๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๖๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๖๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๖๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๖) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผล
งานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๖.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๒๔/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการประเมินผลการปฏิบัติงาน
โดยเหตุผลที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะกระทบสิทธิของผู้อื่น โดยจะเปิดเผยให้เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์
เท่านั้น ตามนัยมาตรา ๒๕^{๖๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกนาย ก. พร้อมทั้งสำเนา
ที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เป็นคุณสมบัติของผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือก
ให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้คัดสำเนา

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ
การวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) การสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นักวิชาการ ๗ ว ตำแหน่งเลขที่ ๑๗๘๕ มีผู้สมัครเพียง ๒ คน คือผู้อุทธรณ์และนาย ก และได้ดำเนินการ
เสร็จสิ้นแล้ว

(๒) ข้อมูลข่าวสารของนาย ก. ที่ได้รับการคัดเลือกให้
ดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ๗ ว ในส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกนั้น
สามารถเปิดเผยได้เพื่อจะได้ตรวจสอบว่าการพิจารณาให้คะแนนเป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงธรรมหรือไม่

(๓) ในส่วนข้อมูลการให้คะแนนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัคร
ที่ได้รับการคัดเลือกที่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลร่วมอยู่ด้วย เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูล
ที่มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบการประเมิน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่การให้
คัดสำเนาอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของนาย ก. โดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕^{๖๙} วรรคหนึ่ง (๕)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้
โดยให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้คัดสำเนา

(๖.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๓๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร
เกี่ยวกับผลการสอบคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๘
โดยเหตุผลที่กรมสรรพากรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่
ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์
ตามนัยตามมาตรา ๑๕^{๗๐} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๖๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕ หน้า ๑ - ๒

^{๖๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๗๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอทั้งหมด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการ วินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการ พลเรือนสามัญขึ้น แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๘ สังกัดกรมสรรพากร แต่ไม่ผ่านการสอบคัดเลือก และเกิดความสงสัยในขั้นตอนการสอบคัดเลือกดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ ได้ทราบ จะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้คลายความสงสัยในหลักเกณฑ์การสอบคัดเลือกของกรมสรรพากร

(๒) ในส่วนของการออกข้อสอบของกรมสรรพากรไม่ได้ นำข้อสอบคัดเลือกมาจากคลังข้อสอบแต่ให้รองอธิบดีกรมสรรพากรแต่ละท่านเป็นผู้ออกข้อสอบคัดเลือก แล้วประธานกรรมการสอบคัดเลือกจะเลือกข้อสอบในขั้นตอนสุดท้าย ฉะนั้นการเปิดเผยข้อสอบจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการทดสอบได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๗๑} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) การเปิดเผยผลการสอบข้อเขียนและผลคะแนนรวมทั้งหมด นั้นจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลคะแนนของตนได้ ซึ่งจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าการให้คะแนนของกรมสรรพากรเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องและโปร่งใส ซึ่งกรมสรรพากรสามารถอธิบายเหตุผลได้

(๖.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๕๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะ ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยไม่ได้ให้เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการ วินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับรู้เพื่อ ปกป้องสิทธิของตนและการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์

(๒) การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงาน ของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้ถูกประเมินผลงานมีความเชื่อมั่นต่อ การทำงานของหน่วยงานของรัฐ

^{๗๑} อ่างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๖.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๖๘/๒๕๕๒

กรณีผู้อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนทับ ๖ วิทยาคาร จังหวัดนครราชสีมาเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยเหตุผลที่โรงเรียนทับ ๖ วิทยาคาร ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากคะแนนผลการประเมินของคณะกรรมการประเมิน นั้นเป็นสิทธิส่วนบุคคลของกรรมการ ส่วนราชการต้องทำการรักษาไว้โดยไม่ให้มีการละเมิดสิทธิ ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง หากเปิดเผยอาจเกิดผลกระทบต่อการทำงานของกรรมการ ในการประเมินได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้โรงเรียนทับ ๖ วิทยาคาร เปิดเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิจารณาหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ การวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) การประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครู เพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีเป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของ ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประเมิน ดังนั้น เอกสารประเมินทั้งในส่วนการให้คะแนน เฉพาะบุคคลและการให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ มิใช่ข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลของกรรมการผู้ประเมิน

(๒) การเปิดเผยคะแนนที่คณะกรรมการประเมิน ได้ทำการประเมิน ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๗๒} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประเมิน รวมทั้งคณะกรรมการประเมิน

(๓) ผู้อุทธรณ์เป็นบุคลากรของโรงเรียนทับ ๖ วิทยาคาร และได้รับผลการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบ และใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ดังนั้น เมื่อพิจารณาการโดยค้ำประกันการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนประกอบกันแล้ว จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้ง ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

^{๗๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๖.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๙๙/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕^{๗๓} วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐมีความโปร่งใส และเพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาสิทธิประโยชน์ของตนได้ เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว และมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียที่สำคัญในอันที่จะทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของตน โดยเฉพาะรายชื่อกรรมการผู้ตรวจผลงานและสาขาวิชาชีพที่เชี่ยวชาญของกรรมการผู้ตรวจผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้นมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ

(๒) การเปิดเผยรายชื่อจะเป็นประโยชน์แก่ระบบการประเมินผลงานทางวิชาการในอนาคต เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกันแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการแก่ผู้อุทธรณ์ย่อมเป็นประโยชน์มากกว่าปกปิดไว้ ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

(๖.๖) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเหตุผลที่โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นความเห็นของคณะกรรมการที่ประเมินผลการปฏิบัติงานที่แสดงความประสงค์มิให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

^{๗๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) บัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ๑.๐ ชั้น และบัญชีผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ๐.๕ ชั้น เป็นเอกสารในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการครูในส่วนโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๒ ได้พิจารณาดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

(๒) ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา ถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีค่าขอ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๓) การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการนั้น เป็นการปฏิบัติราชการประการหนึ่งของผู้มีหน้าที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประเมิน ดังนั้นเอกสารที่ผู้ประเมินได้ทำการประเมินจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการแม้ผู้ประเมินจะได้แสดงเจตนาไว้ว่าไม่ประสงค์จะให้นำไปเปิดเผยแก่ผู้ใด ก็ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยตามมาตรา ๑๕^{๗๔} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๔) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับการประเมินและขอทราบคะแนนการประเมินเฉพาะในส่วนของตนเอง เมื่อการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปีได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยคะแนนการประเมินอันเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ประเมินข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๖.๗) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๔๙/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธร ภาค ๕ เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ โดยเหตุผลที่กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธร ภาค ๕ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ ซึ่งไม่สมควรจะเปิดเผยให้ทราบและไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๙^{๗๕} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธร ภาค ๕ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเกี่ยวกับเรื่องการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามมติของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔^{๗๖} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

^{๗๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๗๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๗๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

(๖.๘) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๔/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผล การปฏิบัติงาน โดยเหตุผลที่คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕^{๗๗} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมด พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการ วินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบด้วย

(๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้บุคลากรทุกคนของมหาวิทยาลัยเกิดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ ของงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประเมินผลการปฏิบัติงานจึงต้องมีความเป็นธรรม และได้ มาตรฐาน เพราะการประเมินผลดังกล่าวจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้รับการประเมิน ซึ่งคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดไว้ ดังนั้น การเปิดเผยการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งหมดของคณะสัตวแพทยศาสตร์ การให้ คณะต่างๆ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกณฑ์การพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ที่เป็นบุคลากร ในคณะสัตวแพทยฯ น่าจะก่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นประโยชน์กับคณะสัตวแพทย

(๒) แม้ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น จะมีข้อมูลข่าวสาร ของบุคคลอื่นร่วมอยู่ด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลอย่างไร การเปิดเผยจึงไม่ถือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕^{๗๘} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมด แก่ผู้อุทธรณ์

(๖.๙) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมาย ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงานในภาพรวม

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงาน ทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงานในภาพรวมแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงาน ทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงานในกรณีดังต่อไปนี้

^{๗๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๗๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

๑) ในกรณีที่มีการสอบคัดเลือกหรือการพิจารณาบุคคล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดๆ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการแต่งตั้งข้าราชการ ระดับต่างๆ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔^{๗๙} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐและข้อมูลข่าวสารของบุคคล ผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งในส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือก นั้น สามารถเปิดเผยได้เพื่อจะได้ตรวจสอบว่าการพิจารณาให้คะแนนเป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงธรรมหรือไม่ ในส่วนข้อมูลการให้คะแนนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ร่วมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบการประเมิน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ แต่การคัดสำเนาอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕^{๘๐} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ โดยให้ เข้าตรวจสอบแต่ไม่ให้คัดสำเนา

๒) ในกรณีที่มีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือน สามัญชั้นแต่งตั้งให้ดำรงสูงขึ้น ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบคัดเลือกคือเป็นผู้ มีส่วนได้เสียโดยตรง แต่ไม่ผ่านการสอบคัดเลือกและมีข้อสงสัยในขั้นตอนการสอบคัดเลือกดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งสูงขึ้นจะไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๘๑} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นมีความโปร่งใสตรวจสอบได้

๓) ในกรณีการพิจารณาผลงานเพื่อประกอบการประเมินผล การปฏิบัติงานได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน จะทำให้ สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ โดยพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชน ที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผล การปฏิบัติงาน ถึงแม้จะมีข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นร่วมอยู่ด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิด ความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลอย่างไร การเปิดเผยจึงไม่ถือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๘๒} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔) ในกรณีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็น การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับ มอบหมายให้เป็นผู้ประเมิน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔^{๘๓} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของกรรมการผู้ประเมิน การเปิดเผย คะแนนที่คณะกรรมการประเมินได้ทำการประเมินไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควร

^{๗๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๘๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๘๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๘๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๘๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

ตามมาตรา ๑๕^{๔๔} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำเปิดเผยตามมาตรา ๑๕^{๔๕} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประเมินโดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลการประเมินดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบและใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ทั้งนี้ การพิจารณาต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนประกอบกัน

๕) ในกรณีการประเมินผลด้านทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้วและมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียที่สำคัญในอันที่จะทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ โดยเฉพาะรายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจผลงาน และสาขาวิชาชีพที่เชี่ยวชาญของกรรมการผู้ตรวจผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้นมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ การเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจผลงานจะเป็นประโยชน์แก่ระบบการประเมินผลงานทางวิชาการในอนาคต โดยในการพิจารณาให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกัน

๒.๑.๒ กรณีคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ปกปิดบางส่วน ประกอบด้วยกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

(๑) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัย (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๑.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยและการเปิดเผยจะกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดข้อมูลส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่ เลขที่บัญชี สมุดเงินฝากและหลักฐานประกอบคำขอกู้เงินของบุคคลอื่น

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

^{๔๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๔๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือสำนวนการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนวินัยและการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด เมื่อการสอบสวนทางวินัยเรื่องดังกล่าว ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๘๖} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตาม กฎหมายหรือไม่

(๒) การให้ถ้อยคำของบุคคลต่อคณะกรรมการสอบสวนเป็นการ ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ตามที่มีกรกล่าวหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนั้น การให้ถ้อยคำดังกล่าวจึงไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการ นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา ๑๕^{๘๗} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย จึงสมควรได้รับทราบ ข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕^{๘๘} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลที่หากเปิดเผยอาจกระทบสิทธิของบุคคลอื่น คือ ที่อยู่ เลขที่ บัญชี สมุดเงินฝากและหลักฐานประกอบคำขอกู้เงินของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้

(๑.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๔/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรม สรรพสามิต เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยกรมสรรพสามิตแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ของกองการเจ้าหน้าที่และของเจ้าหน้าที่ ส่วนข้อมูลการดำเนินการทางวินัยเปิดเผยบางส่วน โดยลบหรือปกปิดข้อความที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควร โดยเฉพาะชื่อและข้อมูลส่วนตัวของพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กรมสรรพสามิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามที่มีคำสั่ง เว้นแต่รายชื่อและรายชื่อของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมิให้ปกปิด

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยที่กรมสรรพสามิต ทำการลบหรือปกปิดในส่วนที่เกี่ยวกับพยานนั้นชอบแล้ว เพราะการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๘๙} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัย ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕^{๙๐} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

^{๘๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๘๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๘๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๘๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๙๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับรายชื่อและลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ทราบจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอยู่แล้ว ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องปกปิด

(๑.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๒๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่กระทรวงยุติธรรมไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้พยานหรือผู้ให้ข้อมูลในการสืบสวนไม่ได้รับความปลอดภัยหรือกระทบถึงผลประโยชน์ได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใด และอาจทำให้การดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕^๑ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กระทรวงยุติธรรมเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเฉพาะประเด็นกล่าวหาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุผลจำเป็น โดยให้ปกปิดข้อความของพยานที่ให้การในประเด็นอื่น พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) การสอบสวนดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จและมีการใช้สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณาการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนและการสืบสวนข้อเท็จจริงในประเด็นกล่าวหาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุจำเป็นได้เสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้นการเปิดเผยเฉพาะประเด็นดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม

ดังนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงในประเด็นกล่าวหาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยการประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุจำเป็น โดยให้ปกปิดข้อความของพยานที่ให้การในประเด็นอื่น

(๑.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๗๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟไม่ได้ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่ประการใด

^๑ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^๒ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ
เปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่มีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์และรายงานการสอบสวนทางวินัย
อย่างร้ายแรงให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็น
ผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่า
บุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญของข้อความนั้น

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการ
วินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) เอกสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและการ
สอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงมีเหตุผลอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบ
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป

(๒) หากองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟเห็นว่า การเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลที่ ๓ หรือพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือ
ปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือข้อความนั้น

ดังนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย
ให้แก่ผู้อุทธรณ์

(๑.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๗๕/๒๕๕๒

**กรณีผู้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน
ธนานุเคราะห์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย** โดยเหตุผลที่สำนักงาน
ธนานุเคราะห์ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากกระบวนการดำเนินการตามข้อระเบียบและ
กฎหมายยังไม่เสร็จสิ้นตามขั้นตอน จึงไม่สามารถจัดส่งรายงานการสอบสวนให้ได้ สำหรับบันทึกถ้อยคำ
ของบุคคลอื่นเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ จึงไม่สามารถจัดส่งให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานธนานุเคราะห์กรมพัฒนาสังคม
และสวัสดิการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่
ผู้อุทธรณ์โดยให้ปกปิดชื่อผู้จํา

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือรายงานการสอบสวนของ
คณะกรรมการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องเปิดเผย
ได้เพราะการสอบสวนทางวินัยในเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว และการเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^๓วรรคหนึ่ง (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^๓ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่

(๓) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อป้องกันสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๔๔} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นชื่อผู้จํานำ เพราะหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้

(๑.๖) คำวินิจฉัยที่ สค ๙๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารลับของทางราชการที่ไม่อาจเปิดเผยต่อสาธารณะทั่วไปได้ และอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดทางละเมิดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยและการดำเนินการความรับผิดทางละเมิด อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๔๕} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลยพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อมูลดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น เพื่อไม่ให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญของข้อความนั้น

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป แม้การสอบสวนทางวินัยและสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวสรุปผลการตรวจสอบว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์นั้นได้ใช้ความระมัดระวังเพียงพอต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยและสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕^{๔๖} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๔๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๔๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๔๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) ส่วนความเห็นตามอำนาจหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๙๗} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและถ้อยคำของบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใดจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจลบบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้

(๓) แม้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมจะกำหนดชั้นความลับข้อมูลข่าวสารไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต่อผู้อุทธรณ์

(๑.๗) คำวินิจฉัยที่ สค ๙๘/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากมีเอกสารบางส่วนของที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อบุคคลดังกล่าวและอาจทำให้เสื่อมประสิทธิภาพของกระบวนการตรวจสอบในการดำเนินการทางวินัยได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๙๘} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังฆการีบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ รวมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องโดยอาจใช้ดุลพินิจลบบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้รู้ถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานได้

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกล่าวหาย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบผลการสอบสวนและกระบวนการสอบสวนเรื่องที่มีการกล่าวหาตน เพื่อปกป้องสิทธิหรือประโยชน์ของตนตามกฎหมาย

(๒) เมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นลงแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนดังกล่าวไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕^{๙๙} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนคือผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ หากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเห็นว่าการเปิดเผยชื่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน จะทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวและกระบวนการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัย สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอาจใช้ดุลพินิจลบบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้รู้ถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานนั้นได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว

^{๙๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๙๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๙๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑.๘) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยอาจเป็นอันตรายหรือผลเสียต่อเด็กได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ เปิดเผยจดหมายที่เด็กหญิง ก. นำส่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ และนิติกร และหนังสือของโรงเรียนบ้านซับชมภูทุกฉบับ สำหรับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) ให้เปิดเผยสำนวนการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดโดยให้ปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ วินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

๑) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้ดำเนินการ สอบสวนการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าวและมีเหตุอันควรที่จะได้ทราบข้อมูลข่าวสาร ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนการดำเนินการทางวินัย เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน

๒) เนื่องจากสำนวนการสอบสวนการดำเนินการทางวินัย ทั้งหมด อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.ค.ศ. จึงเห็นสมควรให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยสำนวน การสอบสวนการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยในส่วนของบันทึกถ้อยคำของพยาน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๐๐} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดชื่อหรือข้อความ ที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน

๓) สำหรับจดหมายที่เด็กหญิง ก. นำส่งผู้อำนวยการสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ นั้น เนื่องจากข้อความในจดหมายฉบับดังกล่าวเป็นคำชี้แจงของเด็กหญิง ก. ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจึงไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยต่อเด็กหญิง ก. ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ กล่าวอ้าง

๔) ในส่วนหนังสือร้องเรียนของผู้กล่าวหา กรณีนี้ปรากฏว่าไม่มี ผู้ร้องเรียนกล่าวหา แต่เป็นการรายงานข้อเท็จจริงของโรงเรียนบ้านซับชมภูต่อสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ได้ทราบ เพื่อเป็นการป้องกันเด็กนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ ข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ทราบได้เช่นกัน

^{๑๐๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑.๙) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เป็นความเห็นหรือคำแนะนำการเปิดเผยจะเป็นเหตุให้พยานถูกฟ้องคดี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ยกเว้นชื่อหรือข้อความที่ทำให้รู้ถึงลูกค้าผู้มาให้การเป็นพยาน รวมถึงจำนวนเงินกู้ที่ปรากฏในใบรับชำระหนี้เงินกู้ให้ปกปิด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบ การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว โดยลงโทษให้ออกแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง จากคำสั่งดังกล่าว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนเพื่อนำไป ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

(๒) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในอันเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕^{๑๑} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๓) ในส่วนบันทึกถ้อยคำของพยานที่เป็นลูกค้าของธนาคารและ พยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าของธนาคารการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๑๒} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควร ให้ปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้รู้ถึงลูกค้าผู้มาให้การเป็นพยาน รวมถึงจำนวนเงินกู้ที่ปรากฏในใบรับชำระ หนี้เงินกู้ด้วย

(๑.๑๐) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาตาก เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัย ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้อยู่ในกรอบของจรรยาบรรณและเป็นการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะส่งผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้ปกปิดชื่อและข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงชื่อ ของนักเรียนผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

^{๑๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบ การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) การสืบข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัย กรณีที่ ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาตาก เขต ๑ มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว

(๒) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ดังกล่าวจะไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๐๓} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลจากการมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ จึงมีเหตุอันควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบ ข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตลอดจนเอกสารและรายงานผลการสอบสวนของ คณะกรรมการฯ ทั้ง ๒ คณะดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึก คำให้การของพยานบุคคลนั้น เห็นควรปกปิดชื่อและข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงชื่อของนักเรียน ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน

(๑.๑๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๒

กรณีผู้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวกับการฟ้องคดี จึงไม่สามารถ จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๕^{๑๐๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่ให้ปกปิด ชื่อพยานอื่น นอกจากรายนาย ก. นาย ข. และนาง ค. และข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อของพยานดังกล่าว

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบ การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือบันทึกคำให้การของ นาย ก. นาย ข. และนาง ค. พร้อมทั้งบันทึกคำให้การของผู้เกี่ยวข้องเรื่องนี้ทั้งหมด ซึ่งเป็นบันทึก คำให้การของพยานในสำนวนการสอบสวนทางวินัยและผู้อุทธรณ์ได้ทราบชื่อของพยานแล้ว เมื่อการ สอบสวนทางวินัยดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไป ตามกฎหมายหรือไม่ รวมทั้งเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ ต่อไป

^{๑๐๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๐๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๐๕} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดชื่อพยานรายอื่นนอกจากรายนาย ก. นาย ข. และนาง ค.

(๑.๑๒) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัย ในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัย ในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน) แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย ตามที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอบางส่วนและปกปิดบางส่วน ในกรณีดังต่อไปนี้

๑) ในกรณีที่มีการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๐๖} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๐๗} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่ข้อมูลที่หากเปิดเผยอาจกระทบสิทธิของบุคคลอื่น คือที่อยู่ เลขที่บัญชี สมุดเงินฝากและหลักฐานประกอบคำขอกู้เงินของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้

๒) ในกรณีการดำเนินการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยานนั้น อาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๐๘} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๐๙} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ลบหรือปกปิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยาน โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายชื่อและลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ทราบจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอยู่แล้วจึงเปิดเผยได้

^{๑๐๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๐๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๐๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๐๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๐๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

๓) ในกรณีการดำเนินการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบสวนอันทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๑๐} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงต้องปกปิดบางส่วนโดยให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอและเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียน ซึ่งการสืบสวนข้อเท็จจริงในประเด็นการร้องเรียนได้เสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้การเปิดเผยเฉพาะประเด็นดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม

๔) ในกรณีที่การสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นเหตุผลอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป กรณีที่หน่วยงานเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๑๑} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือข้อความนั้น

๕) ในกรณีผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการรายงาน การสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จแล้วและผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงโดยรายงานสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนั้นผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป แม้กระบวนการสอบสวนทางวินัยและสอบข้อเท็จจริงยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ทั้งนี้ การเปิดเผยบันทึกการรายงานสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่น่าจะมีผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนทางวินัยและสอบข้อเท็จจริงและไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๑๒} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้นเป็นความเห็นตามอำนาจหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงไม่ใช่ความคิดเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๑๓} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์การเปิดเผย จึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีหน่วยงานเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใดจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้

^{๑๑๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๑๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๑๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๑๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๗๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปาง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากบริษัท ข. จำกัด และบริษัท ค. จำกัด ผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าไปเคาะราคาคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะข้อมูลของบริษัทที่ชนะการประกวดราคา

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัท ข. จำกัด และบริษัท ค. จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารที่บริษัทได้ยื่นต่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาจัดซื้อรถบรรทุกน้ำมันดับเพลิงเอนกประสงค์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของราชการและเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงสามารถเปิดเผยได้เว้นแต่บัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจสำเนาทะเบียนบัตร ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕^{๑๑๔} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่เปิดเผยไม่ได้

(๒) ส่วนแคตตาล็อกมีลักษณะเป็นการแสดงรายละเอียดของสินค้าเป็นเอกสารเผยแพร่ที่ผู้ประกอบการค้าได้เสนอแก่ผู้สนใจเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อสินค้า เอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความอันเข้าลักษณะเป็นความลับข้อมูลการค้าหรือข้อมูลทางเทคนิคแต่อย่างใด จึงสามารถเปิดเผยได้

ทั้งนี้ เพื่อมิให้กระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่น จึงให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของบริษัทที่ชนะการประกวดราคา นอกนั้นมิให้เปิดเผยเพราะอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลตามมาตรา ๑๗^{๑๑๕} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงแม้บริษัทเจ้าของข้อมูลจะคัดค้านการเปิดเผยก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

(๒.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๘๔/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันราชประชาสมาสัยเกี่ยวกับการจัดจ้าง โดยเหตุผลที่สถาบันราชประชาสมาสัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ไม่ยินยอมให้คัดสำเนาเอกสารของห้างฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สถาบันราชประชาสมาสัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน

^{๑๑๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๑๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๔ หน้า ๑

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) การสอบราคาจ้างก่อสร้างปรับปรุงอาคารจำนวน ๓ รายการของกรมควบคุมโรค ตามเอกสารสอบราคาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๒ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีผู้ชนะการสอบราคาคือบริษัท ก. จำกัด จำนวน ๑ รายการ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. จำนวน ๒ รายการ ในส่วนข้อมูลข่าวสารที่สถาบันราชประชาสมาสัยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว คือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบราคาและข้อมูลข่าวสารของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยนั้น เป็นเอกสารที่ผู้ยื่นซองต้องยื่นประกอบการเสนอราคาจ้างต่อหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการและไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕^{๑๑๖} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ เมื่อการสอบราคาจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของสถาบันราชประชาสมาสัย โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมยื่นของสอบราคาด้วย จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

(๒) เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลคือบัตรประชาชนของหุ้นส่วนผู้จัดการและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. รวมอยู่ด้วยการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕^{๑๑๗} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

(๒.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลท่าแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเหตุผลที่เทศบาลตำบลท่าแพ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลท่าแพ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙^{๑๑๘} และมาตรา ๑๑^{๑๑๙} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้เทศบาลตำบลท่าแพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ยกเว้นสำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนให้ปกปิด

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

^{๑๑๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๑๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๑๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๑๑๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๐ หน้า ๑๒

(๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกาย ๖ ตัว และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารการจัดซื้อผ้าถุงตามโครงการวันสงกรานต์และวันผู้สูงอายุ ประจำปี ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลท่าแพได้ดำเนินการจัดซื้อเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๑^{๑๒๐} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙^{๑๒๑} วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) เนื่องจากเอกสารการจัดซื้อทั้งสองรายการมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น สำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๑๒๒} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เทศบาลตำบลท่าแพปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

(๒.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๓๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเรื่องที่กระทบต่อผู้ซื้อรายอื่น บริษัท ข. ซึ่งผู้เสนอราคาได้คัดค้านการเปิดเผยเอกสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๗^{๑๒๓} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ถูกผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นรูปแบบแคตตาล็อกและคุณสมบัติเฉพาะที่เป็นภาพถ่ายด้านในของเครื่องทำความเย็น พร้อมคำอธิบายภาพให้ปกปิด

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) การจัดซื้อเครื่องทำความเย็นของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่ารูปแบบแคตตาล็อกและคุณสมบัติเฉพาะผู้ยื่นซอง ได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณาเป็นรูปภาพของเครื่องทำความเย็น ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทั้งภายนอกและภายใน อันเกิดจากการประดิษฐ์คิดค้น เพื่อให้มีคุณสมบัติที่แตกต่างจากผู้ยื่นประกวดราคารายอื่น ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อมูลทางเทคนิคของผู้เสนอราคาแต่ละรายการเปิดเผยจึงอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าในอนาคตได้

^{๑๒๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๐ หน้า ๑๒

^{๑๒๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๑๒๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๒๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๔ หน้า ๑

(๒) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕^{๑๒๔} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น จึงเห็นควรให้ปกปิดรูปแบบแคตตาล็อกและคุณสมบัติเฉพาะที่เป็นภาพถ่ายด้านในของเครื่องทำความเย็น พร้อมคำอธิบายสำหรับข้อมูลข่าวสารส่วนอื่นให้เปิดเผยได้

(๒.๕) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน) แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยปกปิดบางส่วน ในกรณีดังต่อไปนี้

๑) ในกรณีที่การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยื่นข้อร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของราชการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔^{๑๒๕} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕^{๑๒๖} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยได้ เว้นแต่บัตรประจำตัวของผู้อนุญาตหรือผู้รับมอบอำนาจ สำเนาทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕^{๑๒๗} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิด ส่วนแคตตาล็อกที่มีลักษณะเป็นการแสดงรายละเอียดของสินค้าเป็นเอกสารเผยแพร่ที่ผู้ประกอบการตัดสินใจซื้อสินค้า หรือข้อมูลทางเทคนิคแต่อย่างใด จึงสามารถเปิดเผยได้

ทั้งนี้ กรณีเป็นแคตตาล็อกและคุณสมบัติที่มีลักษณะเฉพาะที่ผู้ยื่นข้อร้องเรียนเข้ามาเพื่อให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างประกอบการพิจารณา โดยเป็นรูปภาพของเครื่องมือ ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทั้งภายนอกและภายใน อันเกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นเพื่อให้มีคุณสมบัติที่แตกต่างจากผู้ยื่นของประกวดราคารายอื่นซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลเทคนิคของผู้เสนอราคาแต่ละราย การเปิดเผยจึงอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าในอนาคตได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕^{๑๒๘} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดรูปแบบแคตตาล็อกและคุณสมบัติเฉพาะดังกล่าว

^{๑๒๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๒๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๑๒๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๒๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๒๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

๒) ในกรณีการประกวดราคาเพื่อจัดซื้อจัดจ้างเสร็จสิ้นและได้บริษัทที่ชนะการประกวดราคาแล้ว ให้เปิดเผยข่าวสารเฉพาะบริษัทที่ชนะการประกวดเท่านั้น นอกนั้นเปิดเผยไม่ได้เพราะอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลตามมาตรา ๑๗^{๑๒๙} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓) ในกรณีที่การสอบราคาจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้ยุทธวิธีเป็นผู้เข้าร่วมยื่นของสอบราคาด้วย จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลตามที่ร้องขอเพราะการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่กรณีมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลร่วมอยู่ด้วย การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๑๓๐} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดในส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลไว้

๔) ในกรณีที่การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๑^{๑๓๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ เปิดข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙^{๑๓๒} วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ถ้าเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างมีข้อมูลส่วนบุคคลร่วมอยู่ด้วย เช่นสำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๑๓๓} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว

(๓) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๒

กรณียุทธวิธีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน โดยเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ตามข้อ ๑๒^{๑๓๔} (๓) และข้อ ๑๕^{๑๓๕} ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕^{๑๓๖} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๒๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๔ หน้า ๑

^{๑๓๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๓๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๐ หน้า ๑๒

^{๑๓๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๒ หน้า ๑๓

^{๑๓๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๓๔} ระเบียบว่าด้วยการการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒ ชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับ แบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือ

(๑) ลับที่สุด (Top Secret)

(๒) ลับมาก (Secret)

(๓) ลับ (Confidential)

^{๑๓๕} ระเบียบว่าด้วยการการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๕ ลับ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ

^{๑๓๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์โดยสามารถใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อความที่อาจทำให้ทราบถึง
ผู้ร้องเรียนได้

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบ
การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือร้องเรียนทางหุ้นส่วน
จำกัด ก. ซึ่งไม่ได้ระบุชื่อของผู้ร้องเรียน การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนฉบับดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ จะทำให้
ผู้อุทธรณ์ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนได้ชะลอการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพนั้น เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์จริง ไม่ใช่การดำเนินการ
ที่ไม่โปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนได้จัดส่ง
มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ปรากฏว่ามีการกำหนดชั้น
ความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามที่หน่วยงานกล่าว
อ้างข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตาม
มาตรา ๑๕^{๑๓๗} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนยังกล่าวอ้างด้วยว่า
หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะถูกนำไปเป็นหลักฐานในการฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่ง
ต่อศาลได้ ซึ่งจะทำให้ไม่มีผู้ใดกล้าที่จะร้องเรียนหรือให้ทางราชการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ
ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้การเปิดเผยก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด
ตามมาตรา ๑๕^{๑๓๘} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และ
อาจทำให้การเปิดเผยเป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๑๓๙} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จึงสมควรให้
องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยสามารถใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อความ
ที่อาจทำให้ทราบถึงผู้ร้องเรียนได้

(๓.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๒๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน โดยเหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน
และพยาน ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๐} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๓๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๓๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๓๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์
เว้นแต่ชื่อของพยานบุคคลและที่อยู่ให้ปกปิดไว้

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบ
การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือหนังสือร้องเรียน
ที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยกัน และเป็นเรื่องที่คณะกรรมการเลือกตั้ง
ได้มีคำวินิจฉัยไปนานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๔๑} วรรคหนึ่ง (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อ
ผู้อุทธรณ์โดยตรง และผู้อุทธรณ์ได้ทราบชื่อของผู้ร้องเรียนแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
พฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ที่น่าจะเป็นอันตรายชีวิตของผู้ร้องเรียน ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๒} วรรคหนึ่ง (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน
ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งประโยชน์ของผู้ร้องเรียนแล้ว เห็นควรคุ้มครองสิทธิ
ของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อ
ของพยานบุคคลและที่อยู่ให้ปกปิดไว้

**(๓.๓) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับ
การร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิด
บางส่วน)**

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษในภาพรวม
(กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน) แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ
ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารบางส่วน ในกรณีต่อไปนี้

๑) ในกรณีเพื่อเป็นการป้องกันมิให้การเปิดเผยก่อให้เกิด
อันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๓} วรรคหนึ่ง (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกรณีที่มีการเปิดเผยอาจเป็นเหตุให้
การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๔} วรรคหนึ่ง
(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยหน่วยงาน
ของรัฐสามารถใช้ดุลยพินิจปกปิดข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงผู้ร้องเรียนได้

^{๑๔๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

๒) ในกรณีที่การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ กล่าวโทษได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์แต่อย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๔๕} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริง เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๖} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยพิเคราะห์ถึงประโยชน์ สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน

(๔) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญดังนี้

(๔.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัด พัทลุงเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยเหตุผลที่จังหวัดพัทลุงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการให้ปากคำของพยานบุคคล ซึ่งเมื่อเปิดเผยหรือมีการคัดสำเนาไปแล้ว อาจเกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยานบุคคลที่ให้ปากคำไว้และ อาจเกิดความเสียหายตามมาภายหลังได้ จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๗} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้จังหวัดพัทลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในรายการทะเบียนบ้านให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ นาย ก.

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ การวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) การตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่ถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียนคัดค้าน คุณสมบัติที่นาย ก. ได้ใช้ในการสมัครเข้ารับเลือกเป็นผู้อยู่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลนาขยาด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุงนั้น ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยจังหวัดพัทลุงได้แจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๘} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๔๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) ส่วนข้อพิจารณาของจังหวัดพัทลุงที่เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งของราษฎรในพื้นที่และทำให้ราษฎรขาดความเชื่อมั่น เชื่อถือในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานราชการในอนาคตได้นั้น ตามรายงาน การตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับความเป็นมาของบ้านและการอยู่อาศัย ของนาย ก. ในบ้านเหล่านั้น เฉพาะในส่วนที่ตนรู้เห็นไม่มีการกล่าวร้ายผู้ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่น่าจะทำให้เกิดความขัดแย้ง หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๔๙} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) การเปิดเผยการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภูมิลำเนาหรือ ถิ่นที่อยู่ของนาย ก. นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว แล้ว ยังจะเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในการดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านของนาย ก. ได้ทางหนึ่งด้วย

(๔) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้วย่อมมีเหตุอันสมควร ที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นร่วมอยู่ด้วย ได้แก่ทะเบียนบ้านซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๑๕๐} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในทะเบียนบ้านเฉพาะในส่วน of นาย ก. สำหรับบุคคลอื่นมิให้เปิดเผย

(๔.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัด สิงห์บุรีเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยเหตุผลที่จังหวัดสิงห์บุรีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จจึงเห็นว่า การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๑๕^{๑๕๑} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในส่วนที่เป็นพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงบันทึกถ้อยคำของพยานทุกปากที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิจารณาหลักกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการ วินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

^{๑๔๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๕๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๕๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) แม้การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน นายกเทศมนตรีตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรหมบุรี กับพวกอยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ โดยจังหวัดสิงห์บุรีไม่อาจกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จที่แน่นอนได้ ดังนั้น เพื่อมิให้กระทบสิทธิในการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เกินสมควร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงเห็นสมควร ให้เปิดเผยพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งมีใช้บันทึกถ้อยคำของพยาน ทั้งนี้ เพราะเห็นว่าการเปิดเผย ดังกล่าวมิได้มีผลให้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๑๕๒} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ในส่วนของรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและบันทึก ถ้อยคำของพยานทุกปากซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อเรียกผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียน และพยาน บางคนไปให้ถ้อยคำการเปิดเผยขณะนี้อาจส่งผลกระทบต่อตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลได้ ตามมาตรา ๑๕^{๑๕๓} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ แต่ทั้งนี้เมื่อกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ยังไม่เปิดเผยนี้ต่อจังหวัดสิงห์บุรีได้อีกครั้ง

(๔.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๕๔/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน อัยการ เขต ๔ เกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการสอบสวน โดยเหตุผลที่สำนักงานอัยการ เขต ๔ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งจะเปิดเผยไม่ได้ เว้นแต่จะเข้า ข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๔^{๑๕๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูล ข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือ ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๕๕} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานอัยการ เขต ๔ เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เว้นแต่แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือบัตรประจำตัว พนังงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อมูลทะเบียนราษฎร ของนาย ก. และนาย ข. ซึ่งเป็นผู้ต้องหาให้ปกปิดไว้

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหลักกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

^{๑๕๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๕๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๕๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๔ หน้า ๓

^{๑๕๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลข่าวสารตามบัญชี ๑ (ซึ่งเป็นคำให้การของพยานจำนวน ๑๑ รายการและคำให้การของผู้ต้องหา จำนวน ๒ รายการ บันทึกการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องและเอกสารประกอบการแก้ข้อกล่าวหา จำนวน ๓ รายการ) และข้อมูลข่าวสารตามบัญชี ๒ (ซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับผู้ต้องหาแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกการสืบสวนและเอกสารที่ได้จากการสืบสวน จำนวน ๔ รายการ) ที่สำนักงานอัยการ เขต ๔ ไม่อนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนานั้น แม้มตรา ๑๔๖^{๑๕๖} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะกำหนดให้ผู้เสียหายมีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสังคดี คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า มาตรา ๑๔๖^{๑๕๗} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สิทธิบุคคลที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนด ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ แต่ผู้อุทธรณ์ก็มีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๕^{๑๕๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการดำเนินการทางคดียุติแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของพยานและผู้ต้องหาดังกล่าว จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายในทางคดีหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใดประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงและการเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ

(๓) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๕๙} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อมูลทะเบียนราษฎรของ นาย ก. และนาย ข. ซึ่งเป็นผู้ต้องหาให้ปกปิดไว้

(๔.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๖๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดี โดยเหตุผลที่อัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖^{๑๖๐} มิได้กำหนดให้เปิดเผยคำให้การและพยานหลักฐานเอกสารในสำนวนการสอบสวน จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอ

^{๑๕๖} มาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้แจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีให้ผู้ต้องหาและผู้ร้องทุกข์ทราบ ถ้าผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือขังอยู่ ให้จัดการปล่อยตัวไปหรือขอให้ศาลปล่อยแล้วแต่กรณี

เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการ เพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐาน พร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการในการสังคดี ทั้งนี้ ภายในกำหนดอายุความฟ้องร้อง

^{๑๕๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๕๖ หน้า ๕๓

^{๑๕๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๕๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๖๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๕๖ หน้า ๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้อัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรอง
ถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหลักกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิด
บางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ คำให้การของพลเอก ก.
และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานอัยการศาลทหาร ซึ่งอัยการศาลทหารกรุงเทพ
แจ้งว่ามีได้ทำการสอบสวนไว้ กรณีนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผย
ได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่อัยการศาลทหารกรุงเทพชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิ
ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓^{๑๖๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

(๒) สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำให้การของพลเอก ก.
และพยานหลักฐาน (บุคคลและเอกสาร) ในชั้นพนักงานสอบสวน รายการที่ ๓ ส่วนวนการพิจารณาสรุป
คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานสอบสวนพร้อมคำสั่งเสนออัยการศาลทหารกรุงเทพและรายการที่ ๔ ส่วนวน
การพิจารณาสรุปคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการและหัวหน้าอัยการทหารที่อัยการศาลทหารกรุงเทพ
ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากเห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่จะให้แก่ผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๔๖^{๑๖๒}
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เห็นว่า
มาตรา ๑๔๖^{๑๖๓} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สิทธิบุคคลที่จะได้รับข้อมูลข่าวสาร
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแต่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะได้รับข้อมูล
ข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขึ้นอยู่กับดุลพินิจ ตามมาตรา ๑๕^{๑๖๔}
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคดีดังกล่าว
ยุติแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายในทางคดีหรือทำให้การบังคับ
ใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใด

(๓) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มี
ผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงและการเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการ
ปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ

(๔) ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๖๕} วรรคหนึ่ง (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๖๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕๐ หน้า ๑๙

^{๑๖๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๕๖ หน้า ๕๓

^{๑๖๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๕๖ หน้า ๕๓

^{๑๖๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๖๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

(๔.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (สพพ.) เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด โดยเหตุผลที่สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากคณะกรรมการบริหารสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (คพพ.) ยังไม่ได้พิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด สพพ. จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของ สพพ. ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิขอตรวจเอกสารตามมาตรา ๓๑^{๑๖๖} วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นเอกสารที่ สพพ. มิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕^{๑๖๗} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความที่กระทบสิทธิของบุคคลอื่นหรือรुक้ำสิทธิของบุคคลเกินสมควรที่ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสำนักความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและเอกสารแบบระเบียบวาระการประชุม

หลักกฎหมาย เมื่อพิจารณาหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและเอกสารที่เกี่ยวข้องและรายงานการประชุมของ คพพ. ทุกครั้งที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุม เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติราชการตามปกติและกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒) ในรายงานการประชุมดังกล่าวอาจมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของบุคคลอื่นหรือรुक้ำสิทธิของบุคคลอื่นเกินสมควรให้ สพพ. ใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความในส่วนนี้

^{๑๖๖} มาตรา ๓๑ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้คำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

การตรวจดูเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจดูเอกสารหรือการจัดทำสำเนาเอกสาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายกระทรวง

^{๑๖๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๔.๖) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปกปิดบางส่วน)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปกปิดบางส่วน) แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยปกปิดบางส่วนในกรณีดังกล่าวต่อไปนี้

๑) ในกรณีการตรวจสอบ/สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบ/สอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวจะไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๖๘} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้เปิดเผยได้ในส่วนของรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ให้ถ้อยคำเฉพาะในส่วนที่ตนรู้เห็นโดยไม่มีกรกล่าวร้ายผู้ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะทำให้เกิดความขัดแย้งหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๖๙} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ถ้ารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นร่วมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๐} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นด้วย

๒) ในกรณีการตรวจสอบ/สอบสวนข้อเท็จจริงอยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ โดยไม่อาจจะกำหนดได้ว่าแล้วเสร็จเมื่อใด ดังนั้นเพื่อมิให้กระทบสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เกินสมควร เห็นควรให้เปิดเผยพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งมีใช้บันทึกถ้อยคำของพยาน เพราะการเปิดเผยพยานเอกสารดังกล่าวมิได้มีผลให้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไปอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๑} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยในส่วนของรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำพยานทุกปากซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อตรวจสอบ ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๒} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ จึงไม่สมควรเปิดเผยจนกว่ากระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะเสร็จสิ้น

๓) ในกรณีที่การดำเนินการทางคดียุติแล้วซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของพยานและผู้ต้องหา จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายทางคดีหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๓} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยเป็นการเปิด

^{๑๖๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๖๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

โอกาสให้มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๔} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยค่าให้การของพยานและค่าให้การของผู้ต้องหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ บัตรประจำตัวและข้อมูลทะเบียนราษฎรของผู้ต้องหา ให้ปกปิดไว้

๔) ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและผู้อุทธรณ์ได้รับการกระทบสิทธิโดยตรง ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายงานการประชุมของคณะกรรมการฯ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ หากข้อมูลในรายงานการประชุมอาจมีเรื่องกระทบสิทธิของบุคคลอื่นเกินสมควร ให้ใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความในส่วนนั้น

(๕) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน (กรณีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๕.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๓๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการโดยเหตุผลที่กรมประชาสัมพันธ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๕} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ใช้ประกอบการพิจารณาการย้าย แต่มิใช่เอกสารซึ่งออกจากหน่วยงานของกรมประชาสัมพันธ์โดยตรง จึงมีอาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กรมประชาสัมพันธ์เปิดเผยหนังสือผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีที่มีถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งเสนอให้ฝ่ายผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดรายชื่อสมวลชนและรายชื่อบุคคลอื่น ซึ่งมีชื่อผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏในหนังสือที่มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีและปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ หนังสือผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีที่มีถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ขอเสนอให้ย้ายผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นข้อมูลในการพิจารณาย้ายข้าราชการของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยได้

^{๑๗๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) การเปิดเผยรายชื่อสื่อมวลชนที่ปรากฏในหนังสือร้องเรียนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์และรายชื่อสื่อมวลชนที่มีถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สนับสนุนให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเดิมต่อไปอาจกระทบถึงความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานระหว่างกันได้ จึงสมควรเปิดเผยหนังสือที่สื่อมวลชนมีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยปกปิดรายชื่อสื่อมวลชนดังกล่าวและรายชื่อบุคคลอื่นที่ปรากฏในหนังสือที่สื่อมวลชนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีด้วย ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๗๖} วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๕.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๕๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเหตุผลที่กรมธนารักษ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการแต่ละท่านในการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาให้คะแนน ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๗} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลงานที่ผู้สมัครทุกคนเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกร ๘ ว ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๖ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ขอเข้ารับการคัดเลือกแต่ละรายก่อน จึงจะสามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๘} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กรมธนารักษ์ เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารบันทึกการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน พร้อมทั้งเหตุผลที่กรรมการชี้แจงต่อที่ประชุม สำหรับรายการที่ ๒ บันทึกรายละเอียดที่นำเสนออธิบดีพร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาก่อนลงนามในคำสั่งประกาศผลการคัดเลือกและรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ให้เปิดเผยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งนิติกร ๘ ว ซึ่งผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือกและรายการที่ ๔ ผลงานที่ผู้สมัครทุกคนเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือกในตำแหน่งนิติกร ๘ ว ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๖ ให้เปิดเผยในส่วนผลงานย้อนหลัง ๓ ปี ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทุกคนในตำแหน่งนิติกร ๘ ว ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๖ ส่วนผลงานอันเป็นการแสดงวิสัยทัศน์ให้เปิดเผยเฉพาะของผู้อุทธรณ์และผู้ผ่านการคัดเลือกเท่านั้น

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

^{๑๗๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๗๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารบันทึกการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน พร้อมทั้งเหตุผลที่กรรมการชี้แจงต่อที่ประชุมเป็นการให้คะแนนของกรรมการตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกที่ อ.ก.พ. กรมธนารักษ์กำหนดไว้และเหตุผลที่กรรมการได้ชี้แจงต่อที่ประชุมก็เป็นเหตุผลตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๗๙}วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ย่อมเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกรายละเอียดที่นำเสนออธิบดีพร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาก่อนลงนาม ในคำสั่งประกาศผลการคัดเลือกและข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ เนื่องจากมีข้อมูลในส่วนของ การพิจารณาตำแหน่งอื่น และระดับอื่นรวมอยู่ด้วย จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งนิติกร ๘ ว ซึ่งผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือกเท่านั้น

(๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผลงานที่ผู้สมัครทุกคนเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือกตำแหน่งนิติกร ๘ ว ตำแหน่งเลขที่ ๑๖๖ โดยผลงานดังกล่าวประกอบด้วย ผลงานย้อนหลัง ๓ ปี และผลงานเชิงข้อเสนอแนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันที่ลักษณะเป็นการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เห็นว่าผลงานในอดีตที่ผ่านมาของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนนั้น เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการให้คะแนนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคล ว่าได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. กรมธนารักษ์ได้กำหนดไว้แล้ว

(๔) สำหรับผลงานเชิงข้อเสนอแนวคิดวิธีการเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันมีลักษณะเป็นการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนนั้น ในส่วนของผู้ผ่านการคัดเลือกกรมธนารักษ์ได้เผยแพร่ทางระบบอินทราเน็ตอยู่แล้ว จึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ผลงานของบุคคลที่ไม่ผ่านการคัดเลือก การเปิดเผยอาจทำให้เกิดการคัดลอกวิสัยทัศน์ของเจ้าของผลงานได้ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน เห็นสมควรมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

(๕.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๖๗/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนสวนผึ้งวิทยาเกี่ยวกับผลคะแนนการประเมินความดีความชอบข้าราชการครูเป็นรายบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยเหตุผลที่โรงเรียนสวนผึ้งวิทยาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเอกสารทางราชการประเภทปกปิด

^{๑๗๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

คณะกรรมการกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สังกัด **การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย** วินิจฉัยให้โรงเรียนสวนผึ้งวิทยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๔ คือ คณะของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลยพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าการกรรมการคนใด ประเมินผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์อย่างไรได้

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลการ ให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้น เงินเดือนข้าราชการครูโรงเรียนสวนผึ้งวิทยา ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๘๐} วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยได้

(๒) หากโรงเรียนสวนผึ้งวิทยาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๔ จะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานที่อาจใช้ดุลยพินิจ ปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าการกรรมการคนใดประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ อย่างไร จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

(๕.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๖๔/๒๕๕๒

กรณีผู้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัย ศิลปากรเกี่ยวกับรายละเอียดผลการพิจารณาผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์ โดยเหตุผลที่มหาวิทยาลัย ศิลปากรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สังกัด **การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย** วินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศิลปากรเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์ต่อผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลยพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบ ว่าบุคคลใดเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการนั้น ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น หรือคัดลอกข้อความรายละเอียดการพิจารณาผลงานทางวิชาการในแบบประเมินผลงานทางวิชาการ ให้กับผู้อุทธรณ์ก็ได้ เพื่อไม่ให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึง เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการ วินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือผลการพิจารณาในรายละเอียด เจริญวิชาการของอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการแต่ละคน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ตามหน้าที่ตามกฎหมายไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔^{๑๘๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๘๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๘๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

(๒) เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผูุ้ทธรณ์โดยตรง การที่ผูุ้ทธรณ์ได้ทราบสรุปผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการที่เป็นความคิดเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการในภาพรวม ยังไม่เพียงพอในการนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผลงานวิชาการให้ดีขึ้น ผูุ้ทธรณ์จึงสมควรได้ทราบความเห็นในการพิจารณาของอนุกรรมการพิจารณาผลงานวิชาการแต่ละคน

(๓) เมื่อปรากฏว่าการพิจารณาผลงานทางวิชาของผูุ้ทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผูุ้ทธรณ์ แต่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้น มีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ โดยใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการนั้น

(๕.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๘๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น โดยเหตุผลที่กรมสอบสวนคดีพิเศษไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารความลับเฉพาะตัวข้าราชการแต่ละคนที่จะต้องรับรู้โดยผู้บังคับบัญชาเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์โดยให้เปิดเผยรายชื่อผู้เข้าสอบทั้งหมด และคะแนนผู้เข้าสอบทั้งหมดแต่ไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้เข้าสอบแต่ละคนได้คะแนนคนละจำนวนเท่าใด

หลักกฎหมาย เมื่อพิจารณาหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอคือผลคะแนนของผู้เข้าสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ระบุคะแนนสอบสัมภาษณ์คะแนนสอบข้อเขียนและคะแนนรวมทั้งหมดของผู้สอบแต่ละราย การสอบคัดเลือกและการประเมินผลงานข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น สำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและมีการประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมาแล้ว

(๒) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ผูุ้ทธรณ์สามารถเปรียบเทียบได้ว่าการคัดเลือกและประเมินผลงานข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น สำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังกล่าวมีความถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ อีกทั้งจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการคัดเลือกดังกล่าว

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ทราบบ้างขอ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจจะมีผลกระทบต่อผู้เข้ารับการศึกษาได้ จึงสมควรให้เปิดเผยรายชื่อผู้เข้าสอบทั้งหมดและคะแนนผู้ที่เข้าสอบทั้งหมด แต่ไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้เข้าสอบแต่ละคนได้คะแนนคนละจำนวนเท่าใด

(๕.๖) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๘๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เกี่ยวกับรายงานการประเมินผลทางวิชาการ โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรुकล้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕^{๑๘๒} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือชื่อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้คะแนนและแสดงความเห็นในแบบประเมินนั้นอย่างไร ทั้งนี้ การปกปิดชื่อความต้องกระทำเท่าที่จำเป็นหรืออาจคัดลอกข้อความที่แสดงรายละเอียดการพิจารณาผลงานทางวิชาการในแบบประเมินผลงานทางวิชาการให้กับผู้อุทธรณ์ โดยไม่ให้รู้ว่าเป็นแบบประเมินของผู้ประเมินผลงานทางวิชาการคนใดก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบกรวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือผลการให้คะแนนและข้อสังเกตในรายละเอียดเชิงวิชาการของกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการแต่ละคน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔^{๑๘๓} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ การเปิดเผยดังกล่าวจึงไม่เป็นการรुकล้าสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๘๔} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ในการนำข้อมูลข่าวสารนั้นไปใช้ในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการของตน

(๓) เมื่อปรากฏว่าการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ แต่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้น มีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ

^{๑๘๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๘๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๑๘๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใด ที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้คะแนนและแสดงความคิดเห็นในแบบประเมิน

(๕.๗) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๘๗/๒๕๔๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม เกี่ยวกับการพิจารณาผลงานทางวิชาการ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ไม่ได้ชี้แจงเหตุผลของการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่ประการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคุณวุฒิและผลการให้คะแนนโดยละเอียดของคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิฯ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่า บุคคลใดเป็นผู้ให้คะแนนและแสดงความคิดเห็นในแบบประเมินนั้นอย่างไร ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าว ต้องกระทำเท่าที่จำเป็น หรืออาจคัดลอกข้อความที่แสดงรายละเอียดการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ในแบบประเมินผลงานทางวิชาการให้กับผู้อุทธรณ์ โดยไม่ให้รู้ว่าเป็นแบบประเมินของผู้ประเมินผลงาน ทางวิชาการคนใดก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิจารณาหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบ การวินิจฉัยการวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยปกปิดบางส่วน ประกอบด้วย

(๑) เจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต้องการให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความ โปร่งใสและเพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาสิทธิประโยชน์ของตนได้ เมื่อการประเมินผลงาน ทางวิชาการมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วน ได้เสียที่สำคัญในอันที่จะทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของตน โดยเฉพาะ รายชื่อและคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจากการประเมินต้องเป็นมาตรฐาน ได้รับการยอมรับผู้ประเมินจึงควรถูกต้องตรวจสอบได้เช่นกัน เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

(๒) การเปิดเผยรายชื่อจะเป็นประโยชน์แก่ระบบการประเมิน ผลงานทางวิชาการในอนาคต ทำให้ผู้ประเมินต้องมีความระมัดระวังในการตรวจประเมิน อันเป็น การพัฒนามาตรฐานผู้ประเมิน

(๓) ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยรายชื่อและคุณวุฒิ ทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๘๕} วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๘๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัยจันทรเกษมอยู่บ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ให้มีระบบการประเมินผลงานทางวิชาการที่โปร่งใสเชื่อถือได้ ประโยชน์สาธารณะและสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกันเห็นว่า การเปิดเผยรายชื่อและคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแก่ผู้ขอทรนย์ยอมเป็นประโยชน์มากกว่า โดยอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้คะแนนและแสดงความเห็นในแบบประเมินผลงานทางวิชาการ

(๕.๘) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกลุ่มคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงานในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปกปิดบางส่วน)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกลุ่มคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดบางส่วน) แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามที่ผู้ขอทรนย์ร้องขอโดยปกปิดบางส่วน ในกรณีต่อไปนี้

๑) ในกรณีผู้ขอทรนย์ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับเรื่องแต่งตั้งโยกย้าย ที่มีอำนาจได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายแล้ว เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาของผู้บริหารในการออกคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายเปิดเผยให้ผู้ขอทรนย์ทราบได้ เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของรัฐ แต่ควรปกปิดรายชื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขอทรนย์เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บริหารในการออกคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายดังกล่าว เพราะการเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานระหว่างกันได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๘๖}วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) ในกรณีการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้ขอทรนย์ไม่ได้รับการคัดเลือก การเปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการคัดเลือกของคณะกรรมการ ซึ่งดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. ของหน่วยงานกำหนดไว้ สามารถเปิดเผยให้ผู้ขอทรนย์ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยตรงทราบได้ ทั้งนี้ เพราะไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕^{๑๘๗}วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเปิดเผยเฉพาะตำแหน่งที่ผู้ขอทรนย์สมัครเข้ารับการคัดเลือกเท่านั้น ส่วนผลงานที่ผู้สมัครทุกคนเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือก ซึ่งประกอบด้วยผลงานย้อนหลัง ๓ ปี และผลงานเชิงข้อเสนอแนวคิดวิธีการเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันมีลักษณะเป็นการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนนั้น ผลงานที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้คือผลงานย้อนหลัง ๓ ปี ของผู้สมัครแต่ละคนเพราะจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคล ซึ่งได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. ของหน่วยงานกำหนดไว้แล้ว ส่วนผลงานเชิงข้อเสนอแนวคิดวิธีการเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ

^{๑๘๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๘๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

มากยิ่งขึ้น อันที่ลักษณะเป็นการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละคน เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เฉพาะผลงานของผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเท่านั้น แต่ผลงานของผู้ที่ไม่ผ่านการคัดเลือกมิให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดการคัดลอกวิสัยทัศน์ของเจ้าของผลงานได้

ทั้งนี้ กรณีผู้อุทธรณ์ขอทราบผลคะแนนของผู้สมัครสอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นทั้งหมด เมื่อการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วสามารถเปิดเผยรายชื่อและคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมดได้ แต่ไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้เข้าสอบแต่ละคนได้คะแนนจำนวนคนละเท่าใด เพื่อแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการสอบคัดเลือกดังกล่าว

๓) ในกรณีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีได้เสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๘๘} วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานอาจปฏิเสธได้ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่า กรรมการคนใดประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์อย่างไร

๔) ในกรณีที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งการพิจารณาผลงานทางวิชาการได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ผลการพิจารณาในรายละเอียดเชิงวิชาการของอนุกรรมการพิจารณาผลงานทางวิชาการแต่ละคน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ตามกฎหมายไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔^{๑๘๙} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๙๐} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ โดยอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการนั้น ทั้งนี้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้นมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ โดยการเปิดเผยต้องพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

๕) ในกรณีการประเมินผลงานทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียที่สำคัญในอันที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของตน โดยเฉพาะรายชื่อและคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจากการประเมินต้องเป็นมาตรฐานได้รับการยอมรับ ผู้ประเมินจึงควรถูกตรวจสอบได้เช่นกัน เพื่อความโปร่งใสดตรวจสอบได้ การเปิดเผยรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นประโยชน์ต่อระบบการประเมินผลงานทางวิชาการในอนาคต เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏด้วยว่าการเปิดเผยรายชื่อและคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๙๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาให้มีระบบการประเมินผล

^{๑๘๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๘๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๑๙๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๙๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

งานทางวิชาการที่โปร่งใสเชื่อถือได้ ประโยชน์สาธารณะและสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกัน จึงเปิดเผยรายชื่อและคุณวุฒิทางการศึกษาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแก่ผู้อุทธรณ์ได้ โดยอาจใช้ดุลยพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ให้คะแนนและแสดงความคิดเห็นในแบบประเมินผลงานทางวิชาการ

**๒.๒ แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ในประเด็นการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐
แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญประกอบด้วย**

**(๑) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดิน (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้**

(๑.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครสาขาห้วยขวางเกี่ยวกับการเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน โดยเหตุผลที่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากผู้ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน แต่ผู้ขอมิได้นำคำพิพากษาอันถึงที่สุดมาแสดงและไม่มีคำพิพากษาอันเกี่ยวกับคดีมาประกอบการตรวจสอบการตรวจสอบดังกล่าวเป็นการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล เห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๑๕^{๑๒}วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

**คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์**

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย เห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามบทนิยามของมาตรา ๔^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ย่อมเป็นไปตามระบบการบริหารราชการแผ่นดิน

^{๑๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๑๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารและการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลในฐานะที่เป็นเอกสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๖/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต เกี่ยวกับแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (สค. ๑) โดยเหตุผลที่อำเภอกระทุ้งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ประกอบด้วย

(๑) แบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (สค. ๑) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอให้เปิดเผยนั้นเป็นเอกสารสิทธิและเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๑๕^{๑๔๕} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะต้องไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๒) แม้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต้องการให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น จึงกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการแต่มีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยหากการเปิดเผยจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งยังให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน

ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางการค้าแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าไม่มีเหตุผลที่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๑๕^{๑๔๖} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ยังมีลักษณะเป็นการขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๑๑^{๑๔๗} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คำสั่งของอำเภอกระทุ้งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นชอบแล้ว

(๑.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายกเกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา โดยเหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายกไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากบุคคลนาย ค. และนาง ง. ไม่ได้เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

^{๑๔๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๑๔๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๐ หน้า ๑๒

**คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย** วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของนาย ค. และนาง ง. เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

(๑.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๕๘/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบังเกี่ยวกับเอกสารกรรมสิทธิ์ในที่ดิน โดยเหตุผลที่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากบุคคลที่ขอตรวจสอบหลักทรัพย์ไม่ใช่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาและข้อมูลที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยตามนัยมาตรา ๒๔^{๑๙๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

**คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย** วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ประกอบด้วย

(๑) หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือโฉนดที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครสาขาลาดกระบัง ซึ่งจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๒๔^{๑๙๙} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ของนาย ง. ในคดีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วย่อมมีสิทธิที่จะขอหมายบังคับคดี จึงถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่สามารถขอข้อเท็จจริงดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๔^{๒๐๐} วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เฉพาะของนาย ง. เท่านั้น

(๓) เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นเจ้าของนางสาว ข. หรือนางสาว ค. ตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๐๑} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๙๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๑๙๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๐๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๐๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๑.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ โดยเหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของบุคคลอื่นเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและการเปิดเผยเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ทั้งผู้ขอไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาถึงที่สุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหลักกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบกรวินิจฉัย ประกอบด้วย

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนาย ก. ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔^{๒๐๒} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) ข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์โดยมี บริษัท ผลมั่นคง จำกัด เป็นผู้บริหาร ซึ่งบริษัท ผลมั่นคง จำกัดไม่ยื่นคำร้องขอให้บริษัท เอ็น.บี.แอล. บัณฑวงทรานสปอร์ต จำกัด และนาย ก. ชำระค่าเสียหายจากการผิดสัญญาเช่าซื้อโดยร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ใช้สิทธิทวงถาม ซึ่งนาย ก. มิได้ปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งบังคับให้นาย ก. ผู้ค้ำประกัน ซึ่งเป็นลูกหนี้ของผู้อุทธรณ์ได้รับผิดชำระค่าเสียหายให้บริษัท ผลมั่นคง จำกัด ต่อมาบริษัท ผลมั่นคง จำกัด ยื่นคำร้องขอให้ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงกลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป ตามนัยมาตรา ๙๐/๗๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยศาลล้มละลายกลางได้มีหนังสือรับรองว่า คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของผู้อุทธรณ์นั้น คดีได้ถึงที่สุดโดยไม่มีกรอุทธรณ์ฎีกากรณีถือได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นเจ้านาย ก. ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่เนื่องจากสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแจ้งผลการตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินของนาย ก. ว่าไม่ปรากฏชื่อของนาย ก. ถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓^{๒๐๓} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๒๐๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๐๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕๐ หน้า ๑๙

**(๑.๖) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมาย ของกลุ่มคำวินิจฉัยที่เกี่ยวกับเรื่อง
ที่ดินในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)**

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกลุ่มคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดินในภาพรวมที่คณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วย
ประเด็นสำคัญดังนี้

๑) ในกรณีผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามนัยมาตรา ๔^{๒๐๔}
^{๒๐๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐอื่น
ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิตามแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะสิทธิ
รับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบการบริหารราชการแผ่นดิน

๒) ในกรณีผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๑๕^{๒๐๕} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยไม่มีเหตุผลที่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นการรุกร้าสิทธิ
ส่วนบุคคลด้วย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่ง ตามที่บัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๒๔^{๒๐๖}
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์
ยังมีลักษณะเป็นจำนวนมาก โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามมาตรา ๑๑^{๒๐๗} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามี่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ
ดังกล่าว ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่หน่วยงานของรัฐชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อ
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓^{๒๐๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

๔) ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษา
ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามอุทธรณ์ การเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามี่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๐๙}
^{๒๐๙} วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๒๐๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๒๐๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๐๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๐๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓๐ หน้า ๑๒

^{๒๐๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕๐ หน้า ๑๙

^{๒๐๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อมูลทางการเงิน/ภาษี (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญดังนี้

(๒.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๙/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินของบุคคล โดยเหตุผลที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงราย ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๑๕^{๒๑๐} วรรคหนึ่ง (๕) และมาตรา ๒๔^{๒๑๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔^{๒๑๒} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังส่งผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแล หน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารและการอุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลในฐานะที่เป็นเอกชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๒๓/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาย่อยบึงขี้เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเชียงรายเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินของบุคคล โดยเหตุผลที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาย่อยบึงขี้เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเชียงรายไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นหน่วยงานของรัฐ ตามคำนิยามในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๔^{๒๑๓} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่จะอยู่ในข้อยกเว้นของมาตรา ๒๔^{๒๑๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๒๑๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๑๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๑๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๒๑๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๑๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

**คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย** วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔^{๒๑๕} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังส่งผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแล หน่วยงานของรัฐมีได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๗๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับการชำระค่าเช่าที่ราชพัสดุและภาษีเงินได้ โดยเหตุผลที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของทางราชการและเป็นข้อมูลส่วนบุคคลจะนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นไม่ได้ ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕^{๒๑๖} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

**คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย** วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย ประกอบด้วย

(๑) ผู้อุทธรณ์ขอใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี แม้จะได้แนบหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีด้วยก็ตาม เมื่อมิได้ระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีด้วย จึงเป็นเพียงการบอกเล่าความเป็นมาของข้อมูลข่าวสารต่อหน่วยงานทั้งสองเท่านั้น

^{๒๑๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๒๑๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๒) หากผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเข้าที่ราชพัสดุแปลงเลขที่ อต ๑๒๕๒ ผู้อุทธรณ์ควรยื่นคำขอต่อสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานี อีกครั้งหนึ่ง หากหน่วยงานปฏิเสธจึงใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

(๓) สำหรับคำขอข้อมูลข่าวสารในส่วนสำนักงานสรรพากรพื้นที่ สาขาเพ็ญ หน่วยงานแจ้งว่าปัจจุบันกรมสรรพากรได้ส่งคืนงานเก็บค่าเช่าที่ราชพัสดุให้กับกรมธนารักษ์ พร้อมส่งคืนเอกสารหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรมธนารักษ์ไปในคราวเดียวกัน จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่อุทธรณ์ร้องขอ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิ ร้องเรียนขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓^{๒๑๗} และมาตรา ๓๓^{๒๑๘} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๔) ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้ของนาย ก. และทายาทนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยทั้งการเปิดเผยจะเป็น การรुकล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕^{๒๑๙} วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๘๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคาร อาคารสงเคราะห์ สาขาบุรีรัมย์ เกี่ยวกับข้อมูลการกู้ยืมเงินของลูกค้านาคาร โดยเหตุผลที่ธนาคาร อาคารสงเคราะห์ สาขาบุรีรัมย์ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๑๕^{๒๒๐} วรรคหนึ่ง (๕) และมาตรา ๒๔^{๒๒๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาบุรีรัมย์ จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการ วินิจฉัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔^{๒๒๒} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิ ขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชน มีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดง

^{๒๑๗} มาตรา ๑๓ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียน ต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

^{๒๑๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕๐ หน้า ๑๙

^{๒๑๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๒๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๒๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๒๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

ความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังส่งผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแล หน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒.๕) คำวินิจฉัยที่ สค ๙๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) เกี่ยวกับข้อมูลเงินฝาก โดยเหตุผลที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๔^{๒๒๓} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ห้ามมิให้เปิดเผย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน หากธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) เปิดเผยข้อมูลธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) อาจถูกฟ้องร้องจากเจ้าของข้อมูลได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติความรับผิด กรณีพนักงานธนาคารเปิดเผยข้อมูลโดยมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลจะมีโทษทางอาญา ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

**คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย** วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔^{๒๒๔} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังส่งผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแล หน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๒๒๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๒๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

(๒.๖) คำวินิจฉัยที่ สค ๙๒/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ เกี่ยวกับข้อมูลเงินฝาก โดยเหตุผลที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๑๕^{๒๒๕} วรรคหนึ่ง (๘)
และ มาตรา ๒๔^{๒๒๖} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารจะเปิดเผย
ข้อมูลดังกล่าว โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ดังนั้น ธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบ
การวินิจฉัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔^{๒๒๗}
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิ
ขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผล
ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้
ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิ
ทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังส่งผลให้
ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
ที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแล หน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐ
ด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน
ย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย
จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒.๗) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๐๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
กรมสรรพากร เกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ โดยเหตุผลที่กรมสรรพากรไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลการเสียภาษีเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลที่ทำให้รู้เรื่อง
กิจการของผู้เสียภาษี ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครอง จะนำออกเปิดเผยหรือแจ้งบุคคลหรือหน่วยงานใดมิได้
ตามมาตรา ๑๕^{๒๒๘} วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
และมาตรา ๑๐^{๒๒๙} แห่งประมวลรัษฎากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

^{๒๒๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๒๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๓

^{๒๒๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๒๒๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๒๙} มาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ ได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียอากร หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง
ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใด หรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใดจะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์คือสำนักงานคดีปกครองนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔^{๒๓๐} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังส่งผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแล หน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒.๘) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อมูลทางการเงิน/ภาษีในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อมูลทางการเงิน/ภาษีในภาพรวมที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย (**กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร**) ประกอบด้วยประเด็นสำคัญดังนี้

๑) ในกรณีผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔^{๒๓๑} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน

๒) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๓^{๒๓๒} และมาตรา ๓๓^{๒๓๓} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓) ในกรณีเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผย ทั้งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๕^{๒๓๔} วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๒๓๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๒๓๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๑๒ หน้า ๔

^{๒๓๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๒๑๗ หน้า ๗๓

^{๒๓๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕๐ หน้า ๑๙

^{๒๓๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๓) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๓๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่ สสวท. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการจึงต้องปกปิดเป็นความลับไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะอาจจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งมีผล และมีผลให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เมื่อปรากฏว่าการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๓๕} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๓.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยเหตุผลที่กองวินัยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๓๖} วรรคหนึ่ง (๒) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งเพื่อสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์และเมื่อการดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๒๓๗} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ในขณะนี้

^{๒๓๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๓๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๓๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๓.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยรายผู้อุทธรณ์ อยู่ระหว่างการนำเสนอให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑) พิจารณาและรายงานไปยังสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบ ก.ค.ศ. และการดำเนินการทางวินัยรายดังกล่าวยังไม่สิ้นสุด ประกอบกับสำนวนการดำเนินการทางวินัย เป็นเอกสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ค.ศ. ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วย การรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๒๓๘} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๗๘/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย โดยเหตุผลที่สำนักงานอัยการสูงสุดไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๓๙} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและมีมติที่ประชุมของคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นและการใช้ดุลยพินิจเฉพาะตัวของกรรมการอัยการแต่ละคนตามที่กฎหมายให้อำนาจหน้าที่ไว้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕^{๒๔๐} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้ทราบว่าคุณใดอภิปรายในที่ประชุมอย่างไร และลงมติอย่างไรอาจมีผลกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นอันเป็นอิสระของกรรมการอัยการ ซึ่งมีความรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว การที่สำนักงานอัยการสูงสุดใช้ดุลยพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

^{๒๓๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๓๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๓.๕) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยในภาพรวมที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑) ในกรณีการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้นและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๒๔๑} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

๒) ในกรณีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๔๒} วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้ทราบว่าคุณบุคคลใดอภิปรายในที่ประชุมอย่างไร และลงมติดังไร อันอาจจะมีผลกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นอันเป็นอิสระดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว การที่หน่วยงานของรัฐใช้ดุลยพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

(๔) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์ กล่าวโทษ (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๔.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๙๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาเกษตรกรเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ โดยเหตุผลที่สภาเกษตรกรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๔๓} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

**คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสภาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์**

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า สภาเกษตรกรอยู่ระหว่างขั้นตอนการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเกี่ยวกับจรรยาบรรณเกษตรกรของผู้อุทธรณ์ ซึ่งยังไม่เป็นที่สรุปว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามข้อร้องเรียนจริงหรือไม่ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกับ การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ

^{๒๔๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

ในขณะที่การดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้นจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๒๔๔} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การใช้ดุลยพินิจของสภาเก็สซิ่งจึงชอบแล้ว

(๔.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง เกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงผลการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน โดยเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจังหวัดนครปฐม หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลดังกล่าวให้ขอโดยตรงจากจังหวัดนครปฐม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า การดำเนินการสอบข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบข้อเท็จจริง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕^{๒๔๔} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๔.๓) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท วิฑูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน โดยเหตุผลที่บริษัท วิฑูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นคำขอที่กว้างและไม่ระบุให้ชัดเจนว่าจะขอเอกสารฉบับใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า เมื่อบริษัท วิฑูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ยืนยันว่าค้นหาเอกสารซึ่งเป็นต้นเหตุให้บริษัท วิฑูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ไม่พบ จึงไม่มีเอกสารนั้นเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕^{๒๔๖} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓^{๒๔๗} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

^{๒๔๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕๐ หน้า ๑๙

(๔.๔) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองอำนาจเจริญเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องเรียน โดยเหตุผลที่อำเภอเมืองอำนาจเจริญ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีข้อกำหนดคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕^{๒๔๘} วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย ประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ชาวบ้านได้ใช้เส้นทางซึ่งเป็นที่ดินของผู้อุทธรณ์สัญจรไปมาเป็นระยะเวลามากกว่า ๕๐ ปี โดยเจ้าของที่ดินเดิม (นาง ก.) ไม่เคยว่ากล่าวแต่ประการใด จึงทำให้ชาวบ้านเข้าใจว่าเป็นทางสาธารณะที่สามารถใช้สัญจรไปมาได้ ต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์มาซื้อที่ดินของนาย ก. และล้อมรั้วปิดกั้นทางสัญจร ชาวบ้านโดยทั่วไปที่เคยใช้เส้นทางสัญจรจึงเข้าใจว่าผู้อุทธรณ์รुक้าทางสาธารณะและทำการร้องเรียนซึ่งเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต ในภายหลังเมื่อมีการทำการรังวัดขอบเขตที่ดินและปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รูก้าทางสาธารณะ ก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ที่จะทำให้ชาวบ้านได้เข้าใจข้อเท็จจริงที่ถูกต้องมากกว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย อับอายหรือเสื่อมเสียเกียรติตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง

(๒) เมื่อพิจารณารายชื่อผู้ร้องเรียนแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕^{๒๔๙} วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของศูนย์อำนาจความเป็นธรรม อำเภอเมืองอำนาจเจริญ ที่มีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยอาศัยความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลข่าวสารจากภาคประชาชน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานลุล่วงตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันเห็นว่า การที่อำเภอเมืองอำนาจเจริญไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนโดยอ้างว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๒๕๐} วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้นชอบแล้ว

^{๒๔๘} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๔๙} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๕๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๔.๕) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ ในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษในภาพรวมที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัย (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑) ในกรณีที่การดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๒๕๑} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๒) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแจ้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓^{๒๕๒} แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

๓) ในกรณีที่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕^{๒๕๓} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕^{๒๕๔} วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๕) กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ ดังนี้

(๕.๑) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๒๔/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับหนังสือแจ้งข้อเท็จจริง โดยเหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

^{๒๕๑} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๕๒} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕๐ หน้า ๑๙

^{๒๕๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๕๔} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการวินิจฉัยเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ชี้แจงต่อ คณะอนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยต่อ ผู้อุทธรณ์และเมื่อการดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๒๕๕} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชน ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้

(๕.๒) คำวินิจฉัยที่ สค ๑๖๘/๒๕๕๒

กรณีอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน สาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยเหตุผลที่สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่างให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พิจารณาว่าสมควรเปิดเผยในระหว่าง อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขยังพิจารณาผลการสอบวินัยอย่าง ร้ายแรงไม่แล้วเสร็จหรือไม่ และการเปิดเผยจะทำให้เสียรูปคดีหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาการ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หลักกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้ประกอบการ วินิจฉัยเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ปฏิเสธการเปิดเผยนั้นเป็นข้อมูล ข่าวสารในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีการตรวจพบข้อบกพร่องในการบริหารงานของโรงพยาบาลรัตนบุรี และเป็นเหตุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์และคณะถึง ๒ คณะ แม้การสอบสวนดังกล่าวจะได้เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ แต่จนถึงปัจจุบันยังไม่เสร็จสิ้นซึ่งนับเป็นความล่าช้า เกินสมควรในการดำเนินการทางวินัยอันมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ถูกสอบสวน สมควรที่ผู้อุทธรณ์ จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไปก็ตาม แต่เนื่องจากกระบวนการ สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง สาธารณสุข และข้อมูลข่าวสารในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวน และการดำเนินการทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕^{๒๕๖} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๒๕๕} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

^{๒๕๖} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

(๕.๓) ข้อพิเคราะห์หลักกฎหมายของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงในภาพรวม (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร)

เมื่อพิเคราะห์หลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของกรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงในภาพรวมที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการวินิจฉัย (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) โดย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะมีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในกรณีที่กระบวนการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕^{๒๕๗} วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นเมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอขอร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้ขอขอร้องทราบได้

^{๒๕๗} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓ หน้า ๑

บัญชีรายชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารในประเด็นการเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐
(แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ) ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๒

๑.แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ โดยพิจารณาแยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑.๑ กรณีคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เปิดเผยทั้งหมด
ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑.๑.๑ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเวชระเบียนและประวัติการรักษาพยาบาล
ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	พส ๑/๒๕๕๒	สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา	๒
๒	สค ๑๕๒/๒๕๕๒	โรงพยาบาลปัตตานี	๓

๑.๑.๒ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัย
ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๖/๒๕๕๒	สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน	๕
๒	สค ๕๓/๒๕๕๒	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๕
๓	สค ๕๗/๒๕๕๒	ทันตแพทยสภา	๖
๔	สค ๕๘/๒๕๕๒	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	๗
๕	สค ๗๗/๒๕๕๒	กรมบังคับคดี	๗
๖	สค ๙๓/๒๕๕๒	กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๘
๗	สค ๑๒๕/๒๕๕๒	สำนักงานอัยการสูงสุด	๙
๘	สค ๑๔๒/๒๕๕๒	เทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ	๙
๙	สค ๑๘๓/๒๕๕๒	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	๑๐

๑.๑.๓ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง ประกอบด้วยหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๗/๒๕๕๒	สำนักชลประทานที่ ๑๒	๑๒
๒	สค ๒๑/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าบก	๑๓
๓	สค ๕๖/๒๕๕๒	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา	๑๔
๔	สค ๖๓/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลซับสนุ่ม	๑๔
๕	สค ๘๐/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแก่น	๑๕
๖	สค ๑๔๓/๒๕๕๒	โรงเรียนหนองพอกวิทยายน จังหวัดกาฬสินธุ์	๑๖

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๗	สค ๑๔๗/๒๕๕๒	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว กรมชลประทาน	๑๖

๑.๑.๔ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๑๒/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต ๑	๑๘
๒	สค ๑๗/๒๕๕๒	สำนักงาน ก.พ.	๑๘
๓	สค ๗๔/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พูล จังหวัดอุตรดิตถ์	๑๙
๔	สค ๑๑๐/๒๕๕๒	สำนักงาน ก.พ.	๒๐
๕	สค ๑๕๕/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑	๒๐
๖	สค ๑๕๖/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑	๒๑

๑.๑.๕ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๔๕/๒๕๕๒	อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	๒๓
๒	สค ๑๕๗/๒๕๕๒	องค์การสะพานปลา	๒๓

๑.๑.๖ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๒๔/๒๕๕๒	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๒๕
๒	สค ๓๑/๒๕๕๒	กรมสรรพากร	๒๕
๓	สค ๕๑/๒๕๕๒	คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๖
๔	สค ๖๘/๒๕๕๒	โรงเรียนทับ ๖ วิทยาการ จังหวัดนครราชสีมา	๒๗
๕	สค ๙๙/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑	๒๘
๖	สค ๑๓๙/๒๕๕๒	โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี	๒๘
๗	สค ๑๔๙/๒๕๕๒	กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธร ภาค ๕	๒๙
๘	สค ๑๗๔/๒๕๕๒	คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๓๐

๑.๒ กรณีคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้ปกปิดบางส่วน ประกอบด้วยคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑.๒.๑ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการทางวินัย (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๕/๒๕๕๒	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	๓๒
๒	สค ๑๔/๒๕๕๒	กรมสรรพสามิต	๓๓
๓	สค ๒๒/๒๕๕๒	กระทรวงยุติธรรม	๓๔

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๔	สค ๗๓/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ	๓๔
๕	สค ๗๕/๒๕๕๒	สำนักงานธนานุเคราะห์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	๓๕
๖	สค ๙๐/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม	๓๖
๗	สค ๙๘/๒๕๕๒	สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง	๓๗
๘	สค ๑๔๐/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑	๓๘
๙	สค ๑๕๓/๒๕๕๒	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	๓๙
๑๐	สค ๑๗๕/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต ๑	๓๙
๑๑	สค ๑๘๙/๒๕๕๒	บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)	๔๐

๑.๒.๒ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้าง (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๗๒/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปาง	๔๓
๒	สค ๘๔/๒๕๕๒	สถาบันราชประชาสมาสัย	๔๓
๓	สค ๑๑๒/๒๕๕๒	เทศบาลตำบลท่าแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช	๔๔
๔	สค ๑๓๒/๒๕๕๒	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	๔๕

๑.๒.๓ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๑๐๘/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน จังหวัดนนทบุรี	๔๗
๒	สค ๑๒๓/๒๕๕๒	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	๔๘

๑.๒.๔ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๑๐๓/๒๕๕๒	จังหวัดพัทลุง	๕๐
๒	สค ๑๐๖/๒๕๕๒	จังหวัดสิงห์บุรี	๕๑
๓	สค ๑๕๔/๒๕๕๒	สำนักงานอัยการ เขต ๔	๕๒
๔	สค ๑๖๐/๒๕๕๒	อัยการฝ่ายศาลทหารกรุงเทพ	๕๓
๕	สค ๑๖๕/๒๕๕๒	สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน	๕๕

๑.๒.๕ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล/การประเมินผลงานทางวิชาการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน (กรณีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลโดยปกปิดบางส่วน) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัย ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๓๕/๒๕๕๒	กรมประชาสัมพันธ์	๕๗

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๒	สค ๕๕/๒๕๕๒	กรมธนารักษ์	๕๘
๓	สค ๖๗/๒๕๕๒	โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา	๕๙
๔	สค ๑๖๔/๒๕๕๒	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๖๐
๕	สค ๑๘๐/๒๕๕๒	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	๖๑
๖	สค ๑๘๕/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑	๖๒
๗	สค ๑๘๗/๒๕๕๒	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	๖๓

๒. แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในประเด็นการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ โดยพิจารณาแยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดิน (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๑/๒๕๕๒	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาห้วยขวาง	๖๖
๒	สค ๑๖/๒๕๕๒	อำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต	๖๗
๓	สค ๑๓๕/๒๕๕๒	สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก	๖๗
๔	สค ๑๕๘/๒๕๕๒	สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง	๖๘
๕	สค ๑๖๖/๒๕๕๒	สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๖๙

๒.๒ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้อมูลทางการเงิน/ภาษี (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๙/๒๕๕๒	ธนาคารอาคารสงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย	๗๑
๒	สค ๒๓/๒๕๕๒	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาย่อยบึงขี้เชียงราย และสาขาห้าแยกพ่อขุนเชียงราย	๗๑
๓	สค ๗๑/๒๕๕๒	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี	๗๒
๔	สค ๘๑/๒๕๕๒	ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาบุรีรัมย์	๗๓
๕	สค ๙๑/๒๕๕๒	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	๗๔
๖	สค ๙๒/๒๕๕๒	ธนาคารอาคารสงเคราะห์	๗๕
๗	สค ๑๐๑/๒๕๕๒	กรมสรรพากร	๗๕

๒.๓ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย (กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๓๐/๒๕๕๒	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)	๗๗
๒	สค ๑๑๗/๒๕๕๒	กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๗๗
๓	สค ๑๗๐/๒๕๕๒	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑	๗๘
๔	สค ๑๗๘/๒๕๕๒	สำนักงานอัยการสูงสุด	๗๘

๒.๔ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน/ร้องทุกข์กล่าวโทษ
(กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๙๕/๒๕๕๒	สภาเกษตรกร	๗๙
๒	สค ๑๑๕/๒๕๕๒	องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง	๘๐
๓	สค ๑๑๘/๒๕๕๒	บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด	๘๐
๔	สค ๑๓๑/๒๕๕๒	อำเภอเมืองอำนาจเจริญ	๘๑

๒.๕ กรณีคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน/สอบสวนข้อเท็จจริง
(กรณีคำวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร) ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ลำดับ	คำวินิจฉัย	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัย	หน้า
๑	สค ๑๒๔/๒๕๕๒	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ	๘๒
๒	สค ๑๖๘/๒๕๕๒	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์	๘๓

หนังสือแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในประเด็น การเปิดเผยและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (แยกตามกรณีคำวินิจฉัยที่สำคัญ) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒

ที่ปรึกษา

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายธีรภัทร สันติเมทนีดล)

คณะทำงาน

นางวนิดา สักการโกศล

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ

นายเยี่ยมศักดิ์ คุ้มอินทร์

ผู้อำนวยการส่วนงานวินิจฉัยอุทธรณ์

นางศิริกุล ปัญญาติลก

ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและวิเคราะห์

นางสาวลักขณา ศรีผุดผ่อง

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ผู้เรียบเรียง

นางสาวลักขณา ศรีผุดผ่อง

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
